

PORILAINEN

Lokakuu 3 2019

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

KIVIKYLÄN

Palvarin Lihapyörykkä

Ainekset: Suomalainen sianliha (88%), vesi, **korppujauho**, mausteet (maustepippuri, mustapippuri, korianteri, valkosipuli), kasvikuitu (peruna), **vehnä jauho**, suola, aromivahenne (E621), stabilointiaineet (E450, E451), emulgointiaine (E322), glukoosi, proteiinihydrosylaatti (**soija**), aromiaineet (inkivääri).

Ingrediensier: Finskt svinkött (88%), vatten, **skorpmjöl**, kryddor (kryddpeppar, svartpeppar, koriander, potatisfäber, potatisstärkelse, **vetemjöl**, potatisfiber, salt, smaktöförsäkrare (E451), stabiliseringsmedel (E450, E451), emulgeringsmedel (E322), glukos, proteinhydrosolat (**soja**), aromämne (ingefära).

Ravintosisältö / Näringsinnehåll
100 g: Energiala / Energi 1,206 kJ / 288 kcal, rasvaa / fett 20,5 g (tydyttyneet rasvahapot / varav mättat fett 8,1 g), hiilihydraattia / kolhydrat 13,8 g (josta sokeria / varav socker 0,4 g), proteiini / protein 13,0 g, suola / salt 1,5 g. Laktoosia 0 g / 100 g tuotetta. Laktoos 0 g / 100 g Suola / natriumista laskien 2,0 %, salt 2,0 % räknat ut från natrium. / Voimakassuolainen / Kraftigt saltat

SÄILYTYS / FÖRVARING:
 alle / under +6°C

WANHANAJAN PALVARIN
KLASSIKKO

LIHAPITOISUUS 88%
LAKTOOSITON / LAKTOSFRI
PAINO / VIKT 350g

KIVIKYLÄN KOTIPALVAAMO OY
 Säkyläntie 120 • 27800 Säkylä
 Puh. 02 8260 905 • www.kivikylan.fi

FINLAND
5860
EY

www.kivikylan.fi

Kesän sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuudet sivu 12

Komentaja Mika Kalliomaa ja veteraani Esko Lehtinen vastaanottivat ohimarsin Salossa.

Vapaaehtoinen maanpuolustus esittäytyi Turussa sivu 35

Porin prikaatin killan edustajat Turun messujen osastolla.

Sisältö

Pääkirjoitus	4
Puolustusvoimien kesäkiertue 2019 Seinäjoella.....	6
Schmardenin päivän tilaisuus Säkylässä	8
Saksa on reserviläisurheilun suurvalta.....	10
Kolumni.....	14
Aidot taisteluaaineet koulutuskäyttöön	16
Liikunta-ala	18
Leijona Catering vastaa asevelvollisten muonituksesta.....	20
Sotilaskotiyhdistys erikoiskouluttaa	22
Sotahistoriallinen Saksan matka.....	24
Säkylä 150v - yhteistyötä ja elinvoimaa	26
Kutsunnat.....	28

KILTASIVUT

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö ja kiltatoiminta.....	31
Timo hoiti puheenjohtajan tehtävät porilaishengessä.....	32
Loimaan ”iskuryhmä” rekrytoi killalle jäseniä.....	34
Porilaiskonsertin tunnelmia	36
Leevin kuulumiset	38
Yhteisesitelmien sarja jatkuu Turussa	41
Turun Alueosastolle uusi lippu	46

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kiltä ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Prikaatikenraali Mika Kalliomaa
Varapuheenjohtaja
Markku Heinonen

taloudenhoitaja Tiina Tuominen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti Petteri Iitti
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Sanna Närä
puh. 0299 441 302
Annu Porttila
puh. 0299 443 303

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Seija Heiska
Kari Nummila
Asko Tanhuanpää
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
simo.nummi@
mainosnummi.inet.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tiina Tuominen
porprkilt@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Eura Print Oy

KANSIKUVA
Puolustusvoimat / Pasi Lindroos

PORILAINEN

Kirjoittaja Everstiluutnantti Mauri Etelämäki (vas.) on Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö. Hän toimi Seinäjoki19-harjoituksessa paikallispataljoonan komentajana.

Kuva: Puolustusvoimat

Paikallispuolustus- harjoitukset - ei aloittelijoille!

"Nykyaikaisessa sodankäynnissä selusta on tärkeämpi kuin rintama". Lausahdus on Talvisodan jälkeisessä Päämajan intendentuuriosasto historiikissa vuodelta 1940. Se pätee edelleen. Ilman yhteiskunnan ja elinkeinoelämän kansainvälisesti verkottunutta palveluntuotantoa ja infraa etulinja ei kestä. Porin prikaatin vastuualueelle kuuluu merkittävä määrä valtakunnan kriisinkestävyyden kannalta tärkeitä alueita, "Kokkolasta Kemiöön". Niissä toimiminen on harjoitettava jo normaalioloissa. Viimeisin harjoittelukohteemme, Etelä-Pohjanmaan voimanlähde Seinäjoki oli alusta syyskuussa Seinäjoki19-paikalispuolustusharjoituksellemme. Paikalispuolustusharjoitukset poikkeavat monelta osin sotakouluissa opskeltavista peruskonsepteista. Kärjistäen voitaisiin todeta, että monimuotoisuutensa ja haastavuutensa takia niiden

suunnittelua ja toimeenpanoa ei tule antaa aloittelijoiden vastuulle. Voimme nimittäin tunnistaa seuraavia kriittisiä tekijöitä:

1. Toiminta-alueiden erilaisuus ja muutuvuus. Puolustusvoimien lähiharjoitusalueet ovat varsin staattisia vuodesta toiseen. Niillä tuskin operoidaan poikkeusoloissa. Vastuualueemme taajamat poikkeavat toisistaan, ja ne muuttuvat sekä kehittyvät toimijoineen jatkuvasti. Pari vuotta vanha muistikuva on tänään todennäköisesti väärä.
2. Viranomaisyhteistyön välttämättömyys. Paikalispuolustusharjoitusten viitekehys on kokonaisturvallisuus. Eri tahojen liittäminen mukaan edellyttää innovointia, ilman käskyvaltaa tapahtuvaa "narulla työntämistä" ja suunnittelun riittävää etupainoisuutta.
3. Logistiikan siviilikomponentin rooli. Tuskin missään harjoitustyyppissä tukeudutaan niin suoraan elinkeino-

elämän toimijoihin muonituksessa, majoittumisissa ja eri materiaalitäydennyksissä.

4. Johtamisjärjestelmien innovatiivisuus. Puolustusvoimien järjestelmien ja "arjen välineet" on integroitava harjoitusjoukoissa tilannekuvan ja nopean toimeenpanon mahdollistamiseksi. Jälkimmäinen komponentti on jatkuvassa muutoksessa.

5. Viestinnän ja median hallinta. Paikalispuolustusharjoitukset ovat alueellisesti erittäin kiinnostavia. Hyvä niin, sillä paikallispuolustusharjoitus joka ei näy mediassa on turha. Toimittajista koululaisiin ja vierailijaryhmiin halutaan tietoa ja uutisia. Riittävän nopea vaste ja "asiakastytyväisyyden" varmistaminen edellyttää paitsi viestinnältä, myös harjoitusjoukoilta jatkuvaa herkkyyttä sekä joustavuutta.

6. Harjoitusjoukkojen vaihteleva osaamistaso ja opetustavoitteet. Paikalispuolustusharjoitukset eivät ole pelkästään sotilaspoliisien "loppusotia", mutta ne ovat myös sitä. Maakuntajoukkojen reserviläiset edustavat osaamisen huipputa, ja osalla harjoitusjoukoista varusmiespalvelusta voi olla takana vasta pari kuukautta. Erilaisten "case"-harjoitteiden suunnittelu edellyttää siten useita tulokulmia.

Mainitut tekijät ovat vain osa paikallispuolustusharjoitusten kompleksisuutta. Kuten Seinäjoki19-harjoituksessa nähtiin, me osasimme vastata niihin jälleen kiittävästi. Kiitos kuuluu kaikille mukana olleille. Toimintamme näkyi myös ympäröivälle yhteiskunnalle lisäten maanpuolustustahtoa. Tästä on hyvä jatkaa. Vuoden 2020 paikallispuolustuksen "kisakaupunkimme" ovat Pori ja Kokkola - nähdään niissä!

Seikkaile Säkylään

Säkylä
Satasyytäl

150
vuotta

www.sakyla.fi

KUN ET TAHDO
PANKILTASI
KOHTELUA VAAN
PALVELUA

Huittisten
Säästöpankki

#tahdoenemmän

OLETKO ETSIMÄSSÄ UUTTA KOTIA?

Kruunuasunnot tarjoaa
monipuolisia asumisratkaisuja

Hae Puolustusvoimien palvelukeskuksesta
työsuhdeasuntoa.

Koti sinua varten

OTA YHTEYTTÄ!
www.kruunuasunnot.fi

Puolustusvoimien kesäkiertue 2019 Seinäjoella

Teksti ja kuvat: Annu Porttila

Keskiviikkopäivä 26.6.2019 valkei-
ni varsin harmaana ja sateisena.
Tiedossa oli Puolustusvoimien
kesäkiertue 2019:n viimeinen viikko ja
kolmanneksi viimeinen kiertuepaikka-
kunta.

Sateesta huolimatta paikalle oli kerty-
nyt iso joukko seinäjokelaisia. Vaikka
sää oli viileä, tunnelma oli sitäkin läm-
pimämpi!

Ensimmäisenä lauteille astui Toton hit-
timusiikkia tulkiten Lapin sotilassoit-
tokunnan Big Band solisteinaan **Ilari
Kaipainen** ja **Viljami Holopainen**.
Molemmat ovat suorittaneet aikanaan
varusmiespalveluksensa varusmiessoit-
tokunnassa.

Toisena esiintymisvuorossa oli Laivas-
ton Combo, joka teki ensimmäistä ker-
taa yhteistyötä jyvaskyläläislähtöisen
räppäri **Adi L Haslan** kanssa. Artistin
teokset saivat kesäkiertueella aivan uu-
den soundin orkesterin säestämänä.

Viimeisenä muttei lainkaan vähäisim-
pänä oli aika päästää irti varusmiessoit-
tokunnan reserviläisten Show Band.
Lavalla nähtiin energinen ja mukaansa
tempaava kattaus tunnettuja klassikoi-
ta se tuoreita listaykkösiä.

Musiikin lisäksi kesäkiertueella oli
mahdollista tutustua puolustusvoimien
kalustoon sekä herkutella Sotkun mun-
keilla.

Schmardenin päivän tilaisuus Säkössä 25.7.2019

Teksti: Annu Porttila/Viljami Honkiniemi

Kuvat: Annu Porttila

Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoona isännöi Schmardenin päivää Porin prikaatissa Säkylän varuskunnassa 25.7.2019. Schmardenin taistelun vuosipäivänä on ollut tapana kunnioittaa taisteluun osallistuneita pioneereja.

Tilaisuudessa Säkylässä varusmiehiä ja henkilökuntaa oli paikalla noin 650, varusmiesten omaisia arviolta 150 ja kutsuvieraita sekä reserviläisiä useita kymmeniä.

Schmardenin taistelusta tuli kuluneeksi 103 vuotta, ja pioneeritoiminta on tässä ajassa muuttunut paljon. Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan komentaja everstiluutnantti **Jarkko Patrikaisen** mukaan etenkin toiminnan painopisteet ovat muuttuneet.

Sata vuotta sitten merkittävässä roolissa olivat suojaedistäminen, linnoitustyöt ja vastaavat. Nykyään tärkein tehtävämme on taistelun välitön tukeminen liikettä edistämällä tai suluttamalla.

Kysyttäessä pioneeritoiminnan aselajin erityispiirteistä, everstiluutnantilla on selvä visio.

- Lähtisin lähestymään asiaa siitä näkökulmasta, että pioneereilla on samanlaisia ominaisuuksia kaikkialla maailmassa. Siinä on taustalle tietynlainen teknisyys. Teknisten välineiden avulla muutetaan maastoa ja vallitsevia olosuhteita. Pioneerien vastinpari siviilistä löytyy rakennusmaailmasta ja etenkin insinööreistä. Insinöörit rakentavat esteettisesti kauniita laitteita, joiden on tarkoitus kestää sukupolvelta toiselle. Pioneerien ratkaisujen taasen pitää olla toimivia. Niiden ei tarvitse olla kauniita ja niiden tulee kestää vain sen hetken kuin tarve on. Tehdään rumaa ja lujaa, mutta nopeasti. Se erottaa meidät esimerkiksi insinööreistä. Se toimi jossain vaiheessa myös mottona. Tämä motto tuo toimintaan tietynlaisen perusluonteen. Joskus tuntuu, että taistelisivimme luon-

non voimia ja fysiikan lakeja vastaan. Periksi ei anneta, jonkinlainen ratkaisu on löydyttävä aina. Se vaatii aina enemmän tai vähemmän luovuutta. Joskus jopa luovaa hulluutta.

Kesäisenä päivänä Huovinrinteellä oli mahdollista tutustua pataljoonan toiminnan lisäksi myös suorituskyvyn sekä koulutushaarojen esittelyyn. Tuleville varusmiehille haluan mainostaa, että meidän pataljoonamme yksiköt ovat todella monipuolisia ja ne sisältävät useita erilaisia koulutushaaravaihtoehtoja. Kaikki yksikkömme ovat teknisiä: pioneeriyksikkö, suojeluyksikkö, viestiyksikkö ja niin edelleen. Mikäli erityisesti taistelukoulutus kiinnostaa, esikuntakomppania ja sotilaspoliisituotanto on oikea paikka.

Saksa on reserviläisurheilun suurvalta

Teksti: Olli Alho

Reservin aliupseerien kansainvälisen kattojärjestö CISOR:in sotilasmoniottelu järjestettiin Porin prikaatissa Säkylässä 28.–29. kesäkuuta. Sotilasmoniottelu toi Huovinrinteelle kaikkiaan 60 osallistujaa kahdeksasta maasta. Moniottelun lajeja olivat pistooli- ja kivääriammunnat, suunnistus, sotilasesterata, käsikranaatin tarkkuusheitto, maastajuoksu ja esteuinti. Sarjoja oli neljä. Saksalaisjoukkueet voittivat aliupseereiden CISOR-sarjan, reservinupseereille ja kutsutuille kilpailijoille suunnatun avoimen sarjan ja yli 42-vuotiaiden aliupseerien veteraanisarjan. Myös kilpailun parhaimman ampujan ja parhaimman uimarin tittelit menivät Saksaan.

Kilpailu käytiin pääsääntöisesti kansallisuuksittain järjestyneissä kolmihenkisissä joukkueissa ja joukkueiden tulokset eri lajeissa muutettiin pis-

Saksalaiskilpailijan tyylinäyte "kananportailla".

Kuva: Martin-Eric Racine.

teiksi. Parhaiten menestyi **Christian Fritzschen**, **Christopher Schröderin** ja **Peter Krämerin** joukkue, joka voitti CISOR-sarjan komealla pistepotilla 6716. Naisten sarjan voitti **Heini Koukin**, **Elina Kankaan** ja **Sessa Salmenojan** muodostama joukkue, jonka suorituksen yksi kohokohta oli pistein 1758 suoritettu kivääriammunta, joka jäi vain 42 pisteellä lajin parhaat pisteet keränneelle saksalaisjoukkueelle.

Suunnistus kasvatti eroja

Suuri määrä lajeja testasi joukkueita monipuolisesti. Esimerkiksi maastajuoksun loppuaika määrittyi sen mukaan, milloin joukkue saapui kokonaisuudessaan maaliin, kun taas esimerkiksi käsikranaatin heitossa joukkueen oli mahdollista antaa 60 prosenttia kraanaateistaan parhaimmalle heittäjälle. Nopeatempoisen kisaviikonlopun aikana suunnistus suomalaisessa maastossa ja kivääriammunnat suomalaisella RK 62:lla tuntuivat kuitenkin olevan monelle osallistujalle mieleenpainuvimpia kokemuksia. CISOR-sotilasmoniotte- luissa vuodesta 1998 mukana olleen ja nykyisin saksalaiskilpailijoiden valmentajana toimivan **Werner Dresen**

menestysresepti kiteytyi kilpailun monipuolisuudesta huolimatta päätöspäivänä varsin ytimekkääseen muotoon.

– Meillä on erinomaiset mahdollisuudet harjoitella ja olemme sitoutuneet harjoittelemaan aktiivisesti ja tavoitteellisesti.

Dresen mukaan saksalaiset kiinnittivät kilpailuun valmistautumisessa huomiota erityisesti suunnistukseen. Linnuntietä 5,8 kilometriä pitkä ja kymmenen rastia sisältänyt suunnistusosuus teki jokaisessa sarjassa huomattavia eroja joukkueiden välille. Parhaimman joukkueen tulos oli suunnistuksessa peräti 696 pistettä joukkueiden pisteiden keskiarvoa korkeampi, kun taas kaikista lajeista laskettuna paras joukkue sai keskimäärin aina 309 pistettä keskiarvoa korkeamman tuloksen.

Tulokas tarvitsee esteratakoulutusta

Kilpailu ja sen järjestelyt kestivät Säkylässä kokonaisuudessaan seitsemän päivää ja ne toteutettiin reserviläisvoimin Porin prikaatin tuella. Myös CISOR:in edellinen sotilasmoniottelu järjestettiin Suomessa kaksi vuotta sitten, jolloin kilpailu käytiin Karjalan prikaatissa Vekaranjärvellä. Molemmilla kerroilla kilpailun johtajana toimi ylivääpeli (res.) **Minna Nenonen**, joka oli päätöspäivänä tyytyväisellä ja kiitollisella mielellä.

– Lausun erittäin suuret kiitokset Porin prikaatille, erityisesti apulauskomentaja **Asko Vallalle**, liikuntakasvatusupseeri **Topi Hellstenille** ja alueupseeri **Antti Huhdalle** sekä vapaaehtoisille toimitsijoille korvaamattoman arvokkaasta työstä moniottelun mahdollistamiseksi. Oli myös upeaa päästä järjestämään kilpailu omassa kotivaruskunnassa Huovinrinteellä. Toivon, että mahdollisimman monelle välittyy nyt tietoa sotilasmoniottelusta ja saamme uusia harrastajia hienolle lajille, Nenonen innostaa.

Uusia tulokkaita pohtiessaan Nenonen mainitsee, että sotilasesterata, johon sisältyvät mm. irlantilainen pöytä sekä vartalonhallintaa vaativat "kananportaat", on eniten harjaantumista ja totutautumista vaativa osa-alue.

– Paremmin saavutettavat harjoittelumahdollisuudet voisivat tuoda helpotusta tähän. Kyse ei ole missään nimessä ylivoimaisista esteistä, Nenonen pohtii.

Moniotteluviikon ohessa CISOR:n hallitus hyväksyi Säkylässä Ison-Britannian täysjäsenyyden, jolloin siitä tuli CISOR:in 14. jäsenmaa. Alkuvuodesta 2019 CISOR:n jäseniksi liittyivät Kanada ja Viro. Järjestön seuraava sotilasmoniottelu järjestetään Sveitsissä vuonna 2021. CISOR on järjestänyt sotilasmoniotte- luja kahden vuoden välein vuodesta 1963 alkaen.

Vas. Suomalaisjoukkue voitti naisten sarjan Kuva Martin-Eric Racine-

Esteuinnissa ylitettiin ja alitettiin 50 m matkalla lukuisia esteitä. Kuva: Olli Alho.

Saapumiserän 2/2019 alokkaiden sotilasvala- ja sotilasvakuutus-tilaisuuudet

Toimittanut: Sanna Närä

Kuvat Puolustusvoimat / Hari Mahat, Annu Porttila ja Inca Salomaa

Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali **Mika Kalliomaa** otti vastaan sotilasvakuutukset ja -valat. Komentaja vastaanotti myös ohimarssit yhdessä tilaisuuksissa esilukijoina toimineiden kaupungin edustajien kanssa.

Säkylän varuskunnassa palvelevien tilaisuuksia vietettiin torstaina 15.8.2019 joukkoyksiköittäin Salossa ja Loimaalla.

Satakunnan jääkäripataljoonan ja Varsinais-Suomen huoltopataljoonan 1.Huoltokomppanian tilaisuuksien näyttämönä oli aamupäivällä Salo, kun taas Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan tilaisuuksien tapahtumapaikka oli iltapäivällä Loimaa.

Salossa valakaavan esilukijana toimi kaupunginjohtaja **Lauri Inna** ja sotilasvakuutuksen kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Saija Kaarnisto-Toivonen**. Lisäksi ohimarssia oli Salossa

vastaanottamassa veteraani **Esko Lehtinen**.

Loimaalla kaupunginvaltuuston puheenjohtaja **Tarja Mäki-Punto-Ristinen** toimi esilukijana molemmissa tilaisuuksissa.

Perjantaina 16.8.2019 oli Niinisalon varuskunnan vuoro. Sotilasvala ja -vakuutustilaisuuksia vietettiin Jalasjärvellä sekä Kurikassa.

Aamupäivällä Jalasjärvellä valansa ja vakuutuksensa vannovat Satakunnan tykistörykmentin tuoreet tykkimiehet. Iltapäivällä vuorossa oli Kurikka, jossa valat ja vakuutukset antoivat Pohjanmaan jääkäripataljoonan sekä Varsinais-Suomen huoltopataljoonan 2. Huoltokomppanian alokkaat.

Jalasjärvellä sotilasvalan ja -vakuutuksen esilukijana toimi kunnanvaltuuston puheenjohtaja **Anna-Maija Koskela** ja Kurikassa kunnanhallituksen puheenjohtaja **Rami Ala-Nisula**.

Paikallispuolustusharjoitus

Seinäjoki19

Kuva: Puolustusvoimat / Pasi Lindroos

Porin prikaati järjesti 9.-13.9.2019 välisenä aikana Etelä-Pohjanmaan ja Pohjanmaan alueella paikallispuolustusharjoituksen, jonka tarkoituksena oli paikallisjoukkojen varautumisen ja valmiuden kehittäminen sekä viranomaisyhteistyö. Harjoitukseen osallistui noin 500 varusmiestä, reserviläistä, kantahenkilökuntaan kuuluvaa sekä eri viranomaistahojen ja yhteistyökumppaneiden edustajia. Toiminta jakautui harjoituksen aikana melko laajalle alueelle, oltiinhan kuitenkin Pohjanmaalla ja lakeuksilla, jossa kaikki on suurempaa ja avarampaa kuin muualla Suomessa. Vaikka omalta osaltani olin osallistunut jo harjoituksen valmisteluvaiheen erinäisiin tehtäviin, on minun tässä tunustettava, että tosiasiallisesti aiemmat toiminnalliset kertausharjoitusvuorokauteni sijoittuvat reilusti jonnekin edellisen vuosituhannen puolelle. Uskokaa tai älkää, mutta maailma oli silloin kirjaimellisesti aivan toinen.

Silloin rähinäremmi teki herran, rouvia ei edes ollut, tekstiviesti kotijoukoille taittoi matkaa kolme päivää ja kentäläkin mansikat olivat metallia. Ne, jotka nuo ajat muistavat, tietävät kyllä ja muille on turha edes selittää. Eikä yksikään nykypäivän varusmiehistä esiintynyt vielä edes pilkkeenä silmäkulmassa.

Ja jos on maailma sen jälkeen muuttunut, niin ovat kyllä Puolustusvoimatkin. Ja minä.

Tietenkin olen aina seurannut aktiivisesti sotilasasioita, joten suurin piirtein kyllä tiesin, missä milläkin maanpuolustuksen saralla mennään. Mutta oli silti unohtumatonta ja suorastaan kihelmöivän kiinnostavaa saada tuntuma Maavoimien tämän hetkiseen toimintaan, paikallisjoukkoihin, niiden käytettävissä olevaan kalustoon ja tietenkin omaan, taistelijakohtaiseen varustukseen.

Jouduin tekemisiin pariin otteeseen myös varusmiesten kanssa, enkä voi

olla ihailematta sitä, millaisella ammattitaidolla nuo nykypäivän nuoret tehtäviään hoitivat. Ehkä vanhan, mutta ennen kaikkea kättäisän sedän roolissa hellimäni etukäteisolettamat romuttuivat yksi kerrallaan ja joudun myöntämään, että saatoin itse aikoinani suoritua vastaavista tehtävistä selvästi heikommin.

Viikko eteni päivästä yöhön ja yöstä päivään pala kerrallaan. Se eteni yhdestä kääskystä seuraavaan ja tehtävästä toiseen. Se oli täynnä tilanteenmukaisista toimintaa, mutta myös suvantovaiheita, jotka tarjosivat mahdollisuuden lepoon tai joskus jopa pieneen improvisointiin.

Muistakaa aina, että oma-aloitteisuus, mielikuvitus ja kaavan rikkominen oikealla hetkellä ovat niitä ominaisuuksia, jotka tekevät hyvästä taistelijasta erinomaisen. Mutta muistakaa samalla myös se, ja tämä on sotilasjutuissa tärkeää, että kaavaa voi rikkoa ainoastaan hän, joka ylipäätään on ensin opetellut sen.

Kertausharjoituksen lopussa on tapana täyttää reserviläiskysely. Siinä on erilaisia väittämiä älyttömän monta.

Lukeekohan niitä kaikkia edes kukaan? Varmaan ei, koska tornitouhu.

Tärkeimmät kohdat ovat kuitenkin helppo löytää. Niissä kysytään vastaajan uskosta kykyimme toimia sotilaalista uhkaa vastaan ja hänen omaa halukkuuttaan puolustaa tätä maata.

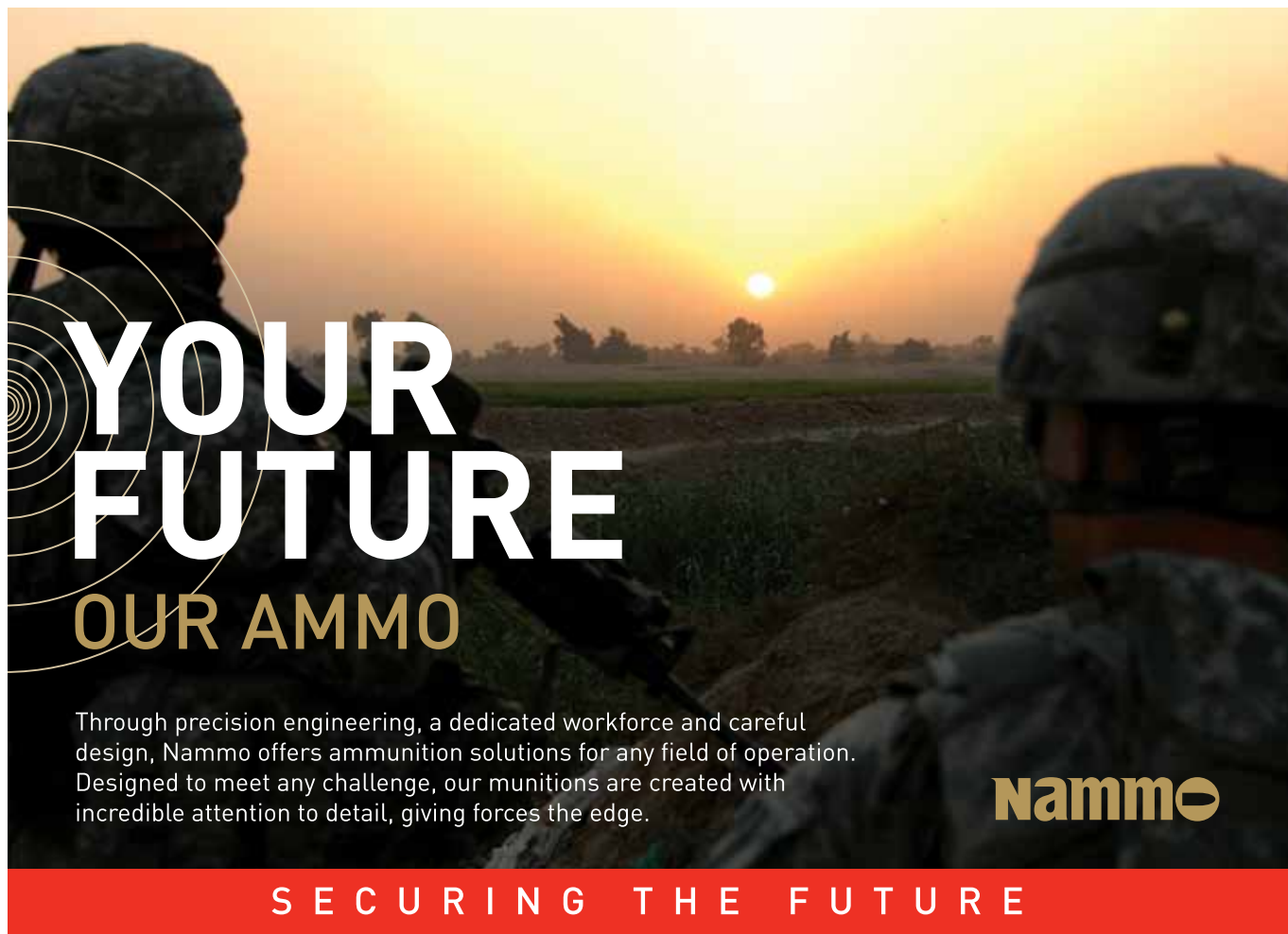
Väittämiin oli kaiken koetun jälkeen helppo ottaa kantaa.

Seinäjoki19 osoitti jälleen kerran sen, mistä suomalainen kovan turvallisuuden peruskallio muodostuu. Sen elementit ovat maanpuolustustahto, yleinen asevelvollisuus ja kansalaisyhteiskunta.

Pitämällä yhdessä huolta näistä jokaisesta osa-alueesta, me olemme lyömättömiä.

Olkoon niin nyt ja aina.

Kirjoittaja Harri V. Hietikko on kirjailija, joka osallistui Seinäjoki19-paikallispuolustusharjoitukseen

YOUR FUTURE

OUR AMMO

Through precision engineering, a dedicated workforce and careful design, Nammo offers ammunition solutions for any field of operation. Designed to meet any challenge, our munitions are created with incredible attention to detail, giving forces the edge.

Nammo

SECURING THE FUTURE

KORKEALAATUISTA KUNTOUTUSTA JO 30 VUOTTA!

Meillä Laitilan Terveyskodissa panostetaan myös maistuvaan ruokaan, hyvinvointiin ja ystävälliseen hoitoon.

**LAITILAN
TERVEYSKOTI**

www.terveyskoti.fi Sairaalanditie 8, Laitila
puh. (02) 8578 220

FINAVIA

for smooth travelling

AKR.FI

Lemminkäkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5600 Fax 020 799 5610

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

www.akr.fi

Sama 80 %:n maksimibonus kaikille autoillesi.

Ja parastahan on, että saavutat täyden bonuksen helposti: mitä huolellisemmin ajat, sitä paremmat bonukset nappaat taskuusi. Lue lisää liikennevakuutuksestamme: lahitapiola.fi/autovakuutus

LÄHITAPIOLA
LÄNNEN

Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

Aidot taisteluaineet koulutuskäyttöön

Teksti: Esa-Pekka Avela

Kuvat: Aksel Toivanen

Maavoimien suojelukoulutuksessa on otettu merkittävä kehitysaskel, kun Porin prikaatissa on aloitettu koulutus, jossa käytetään aitoja taisteluaineita. Lähitöläus koulutukselle ammuttiin syyskuun lopulla taisteluainekoulutusalueen käyttöönottoharjoituksessa Säkylässä.

- Keskeinen johtopäätös on, että rakennettu alue on toimiva ja palvelusturvallinen. Alue voidaan ottaa käyttöön harjoituksen jälkeen, totesi taisteluainekoulutusprojektin vetäjänä toiminut

Suojelun erikoisosaston johtaja, kapteeni **Kari Pailamo** viisipäiväisen harjoituksen viimeisenä päivänä.

Porin prikaati on ensimmäinen ja ainoa joukko-osasto Suomessa tällä saralla. Tätä aiemmin koulutus, jossa käytetään aitoja taisteluaineita, on tapahtunut muun muassa Ruotsissa, Tšekissä ja Kanadassa. Suomessa on suojelukoulutuksessa käytetty taisteluaineiden sijasta simulantteja.

Taisteluainekoulutukselle muutos merkitsee oleellista helpotusta, sillä koulutuksen järjestäminen on paljon

yksinkertaisempaa kotimaassa kuin ulkomailta. Samalla saavutetaan huomattavia taloudellisia säästöjä.

Ensisijaisena tavoitteena on kehittää Puolustusvoimien poikkeus- ja normaaliolojen suorituskkyä ja osaamista suojelualalla. Koulutusta annetaan suojelukomppanian varusmiehille, suojeluryhmiin koulutettaville varusmiehille ja suojelun erikoisosaston reserviläisille.

- Alueella koulutetaan vuosittain noin 300 varusmiestä ja reserviläistä, kapteeni Pailamo arvioi.

Taisteluainekoulutusalueetta pääsevät

hyödyntämään myös muut turvallisuusviranomaiset. Lisäksi ovi on auki ulkomaisille asevoimille Cross Border Training -hengessä.

Heikennettyjä tuotteita

Koulutuksessa käytettävät taisteluvälineet ovat sinappikaasu ja sariini. Kemiallisten aseiden kielto sopimus kieltää kummankin tuottamisen, varastoinnin ja käyttämisen, mutta sallii niiden valmistamisen tutkimus- ja koulutuskäyttöön.

Tarkkaan ottaen kyseiset taisteluvälineet ovat varta vasten koulutuskäyttöön kehitettyjä, ns. kovista aineista heikennettyjä tuotteita. Ne valmistaa Puolustusvoimien tutkimuslaitos.

Toiminta kokonaisuudessaan on varomääräysten säätelemää ja tarkasti valvottua. Jokaista harjoitusta johtaa taisteluvälinekoulutukseen koulutettu ammattisotilas ja paikalla on aina suojelulääkintään koulutettu ensiapuhenkilö.

Myös ympäristöturvallisuuteen on kiinnitetty huomiota. Koulutusalue ei sijaitse pohjavesialueella eikä aineita leviä suoraan maastoon.

Kuuden vuoden projekti

Taisteluvälinekoulutusalueen pinta-ala on noin kolme hehtaaria. Se sijaitsee Porin prikaatin Säkylän varuskunnan

harjoitusalueella ja kytkeytyy sitä aiemmin rakennettuun suoje- ja pelastuskoulutusalueeseen.

Selvitykset taisteluvälinekoulutusalueen rakentamiseksi aloitettiin jo vuonna 2013. Alueen rakennustyöt käynnistyivät viime vuoden lopulla ja alue vastaanotettiin urakoitsijalta viime elokuussa.

Toiminnallisesti alue jakaantuu kahden osaan. Toisessa osassa on opetus-, sosiaali- ja varastointitiloja. Varsinaisen toiminta tapahtuu suljetulla alueella, jossa sijaitsevat levityskentät, henkilöstön- ja materiaalin puhdistuspaikat, tiiveyskoekontti sekä varastointitiloja. Puhdistustoiminta tapahtuu erikoispinnoitettulla alueella. Kaikki nesteet pumpataan sieltä keruusäiliöön ja käsitellään ongelmajätteenä. Myös koulutuksessa mahdollisesti saastuvat työkalut, materiaalit ja maa-aines käsitellään ongelmajätteenä.

Taisteluvälinekoulutusalueella koulutetaan tänä vuonna Porin prikaatin henkilöstöä. Varusmiesten koulutus käynnistyy saapumiserästä 1/2020 alkaen.

- Tämä koulutus on jatkossa suoje- miehiksi koulutettavien koulutuksen huipentuma, kapteeni Kari Pailamo sanoo.

SINAPPIKAASU

Kemiallisen sodankäynnin syövyttävä taisteluväline, jonka kehitti tiettävästi ranskalainen César-Mansuète Despretz jo vuonna 1822.

Päätyypit rikkisinappikaasu ja typpisinappikaasu.

Väritön tai keltainen, öljymäinen neste tai kiteitä, jotka voivat haista sinapilta tai valkosipulilta. Haihtuu hitaasti.

Imeytyy elimistöön hengitettynä, nieltynä ja ihon läpi.

Ärsyttää voimakkaasti silmiä, hengityselimiä ja ihoa. Iho oireina vetiset rakkulat erityisesti kosteilla ja lämpimillä ihoalueilla.

Tekee toimintakyvyttömäksi, mutta ei yleensä aiheuta kuolemaa.

Ensimmäisen maailmansodan tehokkain taisteluväline.

Käytetty myöhemmin muun muassa Lähi-Idässä.

Tuottaminen, varastointi ja käyttäminen kielletty vuonna 1997 voimaan astuneessa Kemiallisen aseiden kielto sopimuksessa.

SARIINI

Joukkotuhoojaseena käytetty vahva hermokaasu, joka kehitettiin puolivahingossa 1930-luvun lopulla Saksassa.

Kirkas ja väritön, hyvin haihtuva neste. Hajuton tai haju voi olla hedelmäinen.

Imeytyy elimistöön hengitettynä ja ihon läpi.

Estää hermosoluissa olevan välittäjä -aineen (asetylikolinesterääsiensyymin, eli AChE) biologisen aktiivisuuden.

Käytetty muun muassa Tokion metrossa 1995 sekä Syyrian sisällissodassa elokuussa 2013 ja huhtikuussa 2017.

Tuottaminen, varastointi ja käyttäminen kielletty vuonna 1997 voimaan astuneessa Kemiallisen aseiden kielto sopimuksessa.

Liikunta-ala

Teksti: Viljami Honkiniemi Kuvat: Aksel Toivanen

Lähes poikkeuksetta kaikki entiset ja nykyiset varusmiehet ovat käyttäneet ja tulevat tulevaisuudessa käyttämään varuskunnan kuntotaloa ja muita varuskunta-alueen liikuntamahdollisuuksia. Näitä mahdollisuuksia hyödyntäessä huomaa väkisin etenkin kuntotalolla pyörivät Trimtexiin pukeutuneet liikunta-alan varusmiehet. Liikunta-alan varusmiehet tunnetaan Säkylässä tuttavallisemmin uimavalvojina ja Niinisalossa vakseina eli vahtimestareina. Näiden varusmiesten arki on kuitenkin paljon muutakin kuin avaimien antamista varusmiehille ja uinnin valvomista. Liikunta-alan varusmiehet ovat lääkintämiehiä, jotka toimivat varuskunnan sisäisessä erityistehtävässä eli tässä tapauksessa liikunta-alalla. Jokainen liikunta-alan varusmieheksi testien perusteella valittu osallistuu Suomen

uima- ja hengenpelastusliiton kouluttajien järjestämään uinninvalvojakoulutukseen ja näin ollen saavat uinninvalvojan pätevyyden. Uinninvalvonta on kuitenkin vain murto-osa liikunta-alaa. Tämän sain huomata heti, kun yritin löytää uimavalvojaa haastateltavaksi. Heitä on paikalla yhteensä seitsemän, mutta silti kukaan ei ehtinyt muuttaman tunnin sisään haastateltavaksi. - Joo siellä on yks vahtimassa uintia, muutama on laittamas Frisbeegolfkoreja, yks rakentaa portaita, kaksi on yläkerrassa ja sit mää täs täl hetkel päiväystä, mutta meen kohta maalivahdiks henkilökunnan sählyvuoroon. Tuu tänne kattomaan, jos löytäisit jonkun, **jääkäri Heinonen** kertoo puhelimitse. Tavoitin Kuntotalolta paikan päältä **korpraali Salakarin**, joka kertoo hyödyllisiä tietoja liikunta-alasta ja suostuu vastaamaan muutamaan nopeaan kysy-

mykseen. Korpraalilla ei ole enää montaa päivää varusmiespalvelusta jäljellä ja siksi hän lieneekin oikea henkilö kertoamaan vähän omasta palveluksestaan. Miksi korpraaliksikin ylentynyt Salakari sitten alun perin haki kuntotalolle? - Siviilielämästä on karttunut kokemusta tenniksen puolelta valmennus- sekä urheiluhommista ja ajattelin liikunta-alan edesauttavan tasoin ylläpitämistä urheilijana. Tiesin etukäteen suhteellisen hyvin, millaisia tehtäviä varuskunnan sisä- ja ulkopuolella tulee olemaan. Uskoin näiden tehtävien mahdollistavan vapauden tähän lajinomaisempaan urheiluun, Salakari pohtii. Nyt päiviä liikunta-alan varusmiehenä on takana reilusti yli 200 ja edessä muutama kymmen. Vastasivatko päivät liikunta-alan varusmiehenä odotuksia? - Pystyin tekemään niitä asioita joiden takia alun perin tänne hainkin. Paljon

yllätyksiä nämä päivät toivat tullessaan, en olisi osannut kuvitellakaan, mitä kaikkea saattaa joutua tekemään. Kaikki saatiin kuitenkin kunnialla hoidettua loppuun asti, Salakari toteaa ja jatkaa:

- Jokainen uimavalvoja saa täältä reserviin mukaansa pätevyyden toimia uimavalvojana. Omat hyötyni koskivat lähinnä tätä urheilua, sain jatkaa oman juttuni parissa varusmiespalveluksessa.

Tutustuin kuntotalolla myös moneneen mahtavaan persoonaan. Muille kuntotalon käyttäjille uinninvalvojen panos huomataan pääsääntöisesti vain kuntotalolla olevista tehtävistä. Uinninvalvojen kuulumat kuitenkin kaikki varuskunnan sisäiset ja ulkoiset liikuntapaikkojen kunnossapito- ja huoltotehtävät. Varuskunnan porttien ulkopuolella näitä tehtäviä ovat esimerkiksi esteradan, Myllypuron urheilukentän, suunnistusratojen, frisbeegolfradan ja muiden ulkoliikuntapisteidensä ylläpito.

Varuskunnan sisäpuolella tärkein tehtävä on kuntotalon kunnossapito ja erilaiset valvonta- ja koulutustehtävät liikuntakoulutuksissa ja varusmiesten vapaa-ajalla. Kaikkia liikuntapaikkoja huolletaan päivittäin, jotta kaikilla olisi mahdollisimman hyvät mahdollisuudet liikkua. Uinninvalvojat toimivat myös tarvittaessa lääkintämiestehtävissä erilaisissa tapahtumissa ja harjoituksissa. Liikunta-ala järjestää varusmiehille paljon tapahtumia yksinään sekä yhteistyössä varusmiestoimikunnan kanssa. Arki-iltoisin kuntotalon yläkerrassa pyörivät varusmiesten liikuntakerhot. VLK-kerhoissa varusmiehet tulevat viettämään vapaa-aikaansa esimerkik-

si salibandyn tai futsalin merkeissä. VLK-kerhoja koordinoi varusmiestoimikunnan edustaja, mutta käytännössä niiden vetämisvastuu on liikunta-alan varusmiehillä ja muilla osallistujilla. Jokapäiväisten kerhojen lisäksi liikunta-ala järjestää vuosittain suurempia tapahtumia. Vuotuisia tapahtumia ovat esimerkiksi kaksi kertaa vuodessa järjestettävät varusmiesten liikuntapäivät, jolloin Varalan urheiluopiston opiskelijat järjestävät ohjelmaa kaikille varusmiehille. Tänä vuonna päiviin otettiin mukaan myös esimerkiksi vapaaehtoinen varusmiestoimikunnan ideoinen crossfit-kilpailu. Liikuntapäivien lisäksi kaksi kertaa vuodessa pelataan myös Tupaliiga, eli Suomen salibandyliiton, Sotilasurheiluliiton ja varusmiestoimi-

kunnan kanssa yhteistyössä toteutettava rento salibandyturnaus johon varusmiehet kasaavat itse joukkueensa. Liikunta-ala ja varusmiestoimikunta hoitavat myös varuskunnan asiat Sotilasurheiluliiton suuntaan. Sotilasurheiluliiton tapahtumista löytyy lisää heidän nettisivuiltaan.

Liikunta-ala on siis olennaisessa roolissa erityisesti varusmiesten vapaa-ajalla mahdollistaen varusmiehille monipuoliset urheilumahdollisuudet sekä kuntotalolla että varuskunnan ulkopuolella. Lisätietoja liikunta-alasta saa varuskunnasta uinninvalvoilta, vahtimestareilta tai liikunta-alan henkilökunnalta.

Leijona Catering vastaa asevelvollisten muonituksesta

Teksti: Johanna Hiltunen ja Markku Heinonen

Niinisalon ravintola Falkonetin linjastolla Sari Niemelä täydentää itsepalvelulinjastoa. Noin 20 vuotta vanha kiinteistö suunniteltiin avaraksi ja edustavaksi runsaiden varuskunnassa käyneiden kansainvälisten vieraiden vuoksi.

Kuvat Antti Leino

Vain muutos on pysyvää. Niin myös varusmiesten ja reserviläisten muonituksessa. Vielä tullessani Säkylään töihin 1970-luvulla:

- varusmiehet tulivat ruokalan valmiiksi katettuihin pöytiin ryhmittäin ja ryhmänjohtaja istui pöydän päässä – Ei enää, sillä itsepalvelu on automaatio koko yhteiskunnassa

- ruokalan väepeli hoiti järjestyksen ylläpitoa alikersanttien tukemana – ei nykyään tarvita sotilaita varuskuntaravintolaan

- prikaati suunnitteli kahden viikon ruokalistat ravitsemussuosittelusten ja talouden realiteettien mukaan. PE johti ja valvoi PV:n muonitusta, tarkisti ruokalistat sekä suoritti valvontakäyntejä varuskuntaan kerran vuodessa – Nykyään PV ei osallistu suunnitteluun tai valvontaan, sillä Leijona catering vastaa kokonaisuudesta.

- elintarvikehankinnat pyrittiin hoitamaan myös paikallisesti, mutta oli toisinaan ristiriidassa hankintalain kanssa. – Tänä päivänä hankinnat Leijonalla hoidetaan keskitetysti. Tuotteiden kotiutus vastaavasti tapahtuu paikallisesti.

- muonapäiväraha laskettiin kuukausittain ja siihen perustui seuranta, menikö kuukausi miinukselle vai ei. Muonapäiväraha koostui määrättyjen, paljon käytettyjen elintarvikkeiden hinnoista. Tarkoituksena oli tasoittaa alueellisia eroja, jos jossain oli kalliimmat hinnat, niin vastaavasti rahaa oli sitten enemmän käytössä. Tilannetta vääristi se, ettei elintarvikkeiden joukossa ollut juurikaan tuoretuotteita ja niissä oli esimerkiksi vuodenaikojen mukaan isot vaihtelut. PE vahti aika tarkkaan hintojen oikeellisuutta. – Nykyään muonitukseen käytettävä summa on hyvin ennakoitavissa.

- liha ostettiin ruhoina ja prikaatissa oli oma lihanleikkaaja – Tällä hetkellä lihat tulevat Leijonan kylmiöihin esikäsiteltyinä. Porin prikaati osti vuodessa 180 000 kg multaperunaa ja varusmiehet osallistuvat perunateatteriin - Nyt ei osteta yhtään kiloa multaperunaa vaan perunat tulevat valmiiksi kuorittuna pienemmissä erissä.

70-luvun lopussa oli vielä aika paljon "vanhanaikaisia" ruokia listalla mm. hilloista tehtyjä kiisseleitä ja puuroja jälkiruokina. PE yritti ohjailla pakastemarjojen käyttöön. - Tällä hetkellä ruo-

kalistalla on paljon perinteisiä kotiruokia, mutta myös ruokia, joiden maussa on vivahteita muualta maailmasta. Sama koskee myös jälkiruokia. Toki osa perinteisistä kotiruuuista valmistetaan nykypäivän twistillä.

Yritettiin keventää ja uudistaa listoja mm. suosittamalla hernekeiton jälkiruuaksi hedelmää ja siitähän se kohu nousi kenraaleja myöten. - Ja edelleen erottamaton parivaljakko on hernari ja pannukakku joka torstai.

Ainoa muuttumaton asia on ennakkovahvuusien ilmoittaminen. Se oli vaikeaa silloin ja se on vaikeaa edelleen.

PLM:n ryhtyessä noin 20 vuotta sitten ulkoistamaan PV:n tukipalveluja ruokahuolto oli ensimmäisten sektorien joukossa. Vuonna 2006 perustettiin PV:n alaisuuteen Puolustusvoimien Ruokahuollon Palvelukeskus (PURU).

Leijona Catering Oy on vuonna 2012 syntynyt suomalainen ruokapalveluja tarjoava yritys. Suurin asiakas on Puolustusvoimat, jolle toteutetaan kaikki ruokapalvelut. Toinen tärkeä asiakas on Rikosseuraamuslaitos, jonka kanssa solmittiin kumppanuussopimus vuonna 2018.

Leijonan keittiöissä tehdään ruokaa, jolla on pitkät perinteet. Itsenäistyneen Suomen vasta perustetun armeijan ruokahuolto käynnistettiin helmikuussa 1918. Vuosikymmenien aikana testattu toimintavarmuus ja ainutlaatuinen ruokapalvelujen osaaminen jatkuvat nyt Leijona Cateringissa.

LC:n mukaan keittiöissä yhdistyvät rautainen kokemus ja jatkuva uuden oppiminen. Maistuvat ja terveelliset ateriat valmistetaan itse paikan päällä puhtaista ja tarkoin valituista raaka-aineista. Leijonan tehtävänä on vaalia niitä ainutlaatuisia asioita, joita historia ja kumppanuus Puolustusvoimien kanssa on luonut.

Vastuullisuusnäkökohtien huomiointi on keskeinen Leijonan toimintatapa. Leijonassa tunnetaan vastuu asiakkaiden hyvinvointia edistävänä ruoka-alan osajana ja kumppanina sekä työyhteisönä. Leijona on sitoutunut vähentämään toimintansa ympäristövaikutuksia koko ruokaketjussa.

Leijona palvelee ympäri vuoden yli 55 toimipisteessä, Raaseporista Sodankylään, noin 490 catering-alan erikoisosaajan voimin valmistaen asiakkailleen päivittäin yli 70 000 ateriala.

Vastuullisuuden osa-alueista ruokahävikki on tällä hetkellä hyvinkin pinnalla. Sen eteen Leijonassa on tehty paljon töitä. Apuna ruokahävikin seurannassa on Hävikkimestari -ohjelma, jonka kautta päästään tutkimaan mistä hävikkiä tulee, tarvittaessa seuranta voidaan tehdä ihan päivätasolla. Yhtiötasolla ruokahävikin määrä on tippunut alle puoleen vuoden 2017 tasosta. Hävikin vähentäminen on hyvällä mallilla, mutta vielä on töitä sen eteen tehtävä.

Säkylän ravintola Rumpalipojan peruskorjauksen ja -parannuksen yhteydessä saatiin kiinteistöön noin 600 m² laajennus itsepalvelulinjastoja varten, jotta ei menetetty liikaa asiakaspaikkoja. Kuva Roni Laitervo.

Sotilaskotiyhdistys erikoiskouluttaa

Teksti ja kuva: Seija Heiska

Säkylän sotilaskotiyhdistys järjestää Starpeen mukaan "yleissivistäviä" koulutuksia, kuten hygieniapassi-kurssi ja hätäensiapu. Erikoiskoulutuksessa otetaan haltuun jokin tietty asia. Kenttäleipomokoulutus ja Iskuryhmäkoulutus ovat tällaisia koulutuksia.

Kenttäleipomokoulutukselle ilmeni tarvetta, kun Sotilaskotiliiton kenttäleipomo sijoitettiin Säkylään. Jos meillä on tuollainen hieno juttu saatavilla, niin täytyyhän sitä osata käyttää. Ensimmäinen koulutus järjestettiin teemalla "Mettämunkit" ja nimestä voi päätellä koulutuksen tapahtuneen maastossa. Kouluttaja toimi **Vappu Alapeteri**. Harjumaastosta löytyi sopiva paikka leipomolle. Vapun johdolla opeteltiin leipomon oikeaoppinen kokoaminen. Monta pientä niksiä ja kikkaa tuli selväksi. Munkit leivottiin, kohotettiin ja sitten opeteltiin miten "munkkeja soitellaan" niitä paistettaessa. Samassa koulutuksessa opittiin Teuva-keittimen käyttöä ja keitettiin lounaaksi maittava keitto. Jälkiruokana tietenkin kahvi ja vastapaistettu munkki!

Toinen kenttäleipomokurssi pidettiin sotilaskodin takapihalla reilun vuoden kuluttua aivan omin voimin. Se oli ker-
tausta opitusta, joillekin ensikosketus

kenttäleipomoon. Sattuneesta syystä osa koulutuksesta tapahtui pimeässä otsalamppujen ja kännyköiden valossa. Hyvin sekin onnistui ja nyt sisaret osaavat leipomon käytön pimeässäkin. Näiden kahden koulutuskerran jälkeen leipomo oli valmis tositoimiin. Munkkeja on paistettu muun muassa Pop Up sotilaskodissa Säkylän torilla ja Okra-maatalousnäyttelyssä Oripäässä. Joitakin uusia leipomonkäyttäjiä on koulutautunut siinä sivussa kyllä työ opettaa-periaatteella. Leipomossa työ sujuu mallikkaasti, eikä ympärillä seuraava yleisö häiritse tahtia. Vastapaistetut munkit, kahvi kyytipaikana ovat olleet varsinainen myyntivaltti. Sotilaskodissa palkattu henkilökunta huolehtii päivittäisten rutiinien sujumisesta. Joskus on kuitenkin tilanteita, että koko henkilökunta on pois. Kuka hoitaa kodin silloin? Ratkaisuksi viritettiin Iskuryhmä uudelleen. Iskuryhmään koottiin asiasta kiinnostuneita sisaria, joita löytyi parikymmentä. Sotilaskodin johtaja **Merja Lankinen** toi-

mi pääkouluttajana ja toisena vastuullisena **Päivi Perälä**. Naiset kokosivat koulutuskokonaisuuden, jonka aikana Iskuryhmäläiset oppivat kassatyöskentelyä, koneiden käyttöä, jalostusta ja muita arkirutiinien hoitamisessa tärkeitä asioita. Koulutuksen lisäksi ryhmän jäsenet harjoittelivat opittuja asioita päivystysvuoroillaan aina tilanteen salliessa. Ryhmä piti välillä palaute- ja keskustelutapaamisia, että tulevan koulutuksen suunnittelussa voitiin ottaa todelliset tarpeet huomioon.

Iskuryhmä on päässyt näyttämään taitonsa tositoimissa jo muutamia kertoja. Samalla on huomattu ryhmän tarpeellisuus. Koulutus jatkuu edelleen uutta opetellen ja vanhaa kerraten.

 SOTILASKOTI

LEIJONA
CATERING

BONUS
€N

RAHAA SINULLE

Bonusta keräät käyttämällä
etukorttia – sitä vihreää.
s-kanava.fi/satakunta

SATAKUNTA
Satakunnan Osuuskauppa

Apetit

Senaatti

Teemme tilaa onnistumiselle

Senaatti-kiinteistöt
www.senaatti.fi

Sotahistorian havinaa

Teksti ja kuvat: Petra Koskensalo

Viiden vuoden hiljaiselo sotahistoriallisten matkojen osalta päättyi, kun Niinisaalon Upseerikerhon iskuryhmä nosti kytkimen 12.9.2019 määräänään München. Hyvästä ruoasta, oluesta, sotahistoriallisista kohteista ja etelä-Eurooppaa hellineestä lämpöaalosta saatiin nauttia koko pitkän viikonlopun ajan. Saksa näytti meille parhaat puolensa, eikä ainakaan allekirjoittanut voi yhtyä Seppo Rädyn näkemykseen maan syvimmästä olemuksesta. Sotahistorialliselle matkalle ilmoittautuneet (17) kokoontuivat torstai-iltapäivällä Helsinki-Vantaan lentoasemalle, josta matka jatkui kahden tunnin lennolla Müncheniin. Tilausbussin oli tarkoitus noutaa meidät lentoasemalta ja viedä hotellille. Kun liikenneuhkiin juuttunut bussimme lopulta saapui, auto täyttyi välittömästi kuulumisten vaihdon aiheuttamasta puheensorinasta ja jälleennäkemisen riemusta. Hylsyjen lentelyltäkään ei voitu välttyä. Kusiin 60 km/h ajonopeus moottoritiellä ja kytkimen käyttö häiritsivät jonkin verran miesvoittoista seuruettamme, mutta puutteellisen saksantaidon ansiosta

kuljettaja säästy palautteelta. Hotellin sijaan bussi suunnisti yskähdellen varikolle, jossa laitevikainen ajoneuvo vaihdettiin toimivaan. Matka ja majoittuminen sujuivat pienoisista hankaluuksista huolimatta vähintäänkin kohtalaisesti. Hotellilta suunnistimme ravintola Löwenbräu:n syömään. (Pääosin) Heikeistä koostunut tiedustelu- ja valmisteluosasto oli suorittanut tehtävänsä menestyksekkäästi ja varannut pöydän seitsemäntoistahenkiselle seurueellemme ravintolan ulkotilasta. Lämmin syyskuinen ilta ja täysikuu loivat täydelliset puitteet illalliselle.

Perjantain matkakohde oli Kotkanpesä, joka osoittautui paikan päällä juuri niin uskomattomaksi rakennusprojektiksi kuin olimme etukäteen ounastelleet. Jo pelkkä matka turistibussilla vuoristotietä pitkin huipulle sai miettimään, miten rakennusmateriaali oli aikoinaan saatu kuljetettua vuorille ja kuinka rakentaminen oli pystytty toteuttamaan sen aikaisilla välineillä. Loistava tuurimme sään suhteen jatkui – keli huipulla oli kirkas ja aurinkoinen, ja näkyvyys sen mukainen! Sumusta ei ollut tietoakaan ja pääsimme ihailemaan pa-

raatipaikalta huikentelevaista alppimaisemaa. Parin tunnin paluumatka sujui rattoisasti pakokaasujarrujen toimita, kondenssiveden poistoa ja upseereiden virkaehtosuhteita käsitteleviä keskusteluja kuunnellen.

Illalla lähdimme ravintola Hofbräuhausiin illalliselle. Huoltokoulutettu nuorisomme näytti matkanteon mallia vuokraamalla sähköpotkulaudat, me vanhemmat tyydyimme jalkapattikaa. 4000-paikkainen ravintola oli harmiksemme täyteen buukattu. Kaksi tarjoilijaa kävi toisistaan tietämättä ilmoittamassa, että ilman varausta ei ole mitään asiaa syömään. Olimme jo lähdössä etsimään uutta ruokapaikkaa, kun taistelijapari Hulkkonen – Manninen otti tilanteen haltuun. Epäuskon vallassa seurasin, ja yritin ottaa opikseni, kuinka kaksikko neuvotteli meille pöydän kaupungin suosituimmasta, "loppuunmyydyistä" ravintolasta. Menu oli sielläkin makkara- ja hapankaalipainotteinen, ja perinneruoka huuhdeltiin alas paikallisilla mallastuotteilla. Illan parhaasta yksilösuorituksesta vastasi tiettävästi tarjoilijamme, joka kantoi käsissään pöytään 15 kpl litran olut-

tuoppeja. Vaikuttava suoritus! Pääjoukko, johon itsekin kuului, palasi pitkän illallisen jälkeen hotellille nukkumaan. Kestävimmät jaksoivat kaupungin yössä aamuviiteen.

Lauantaiaamupäivä oli varattu omaehtoiseen kiertelyyn kaupungilla. Iltapäivällä menimme tutustumaan Dachaun keskitysleiriin, joka oli juuri niin karmiva paikka kuin olettaa saattoi. Kiersin alueen vaitonaisissa tunnelmissa audio-opastusta kuunnellen. Katselin loputtomalta näyttävää parakkikenttää pala kurkussa ja mietin, kuinka synkkä onkaan ihmiskunnan historia. Muistutuksena oli krematorio hirttopaikkoineen, kaksi rekonstruoitua parakkia ja museo, joka kertoi lohdutonta tarinaansa ihmisen julmuudesta. Olisin voinut viettää Dachaussa koko päivän. Olisin tahtonut lukea museon jokaisen info-aulun, katsoa kaikki kuvat, kuunnella opastuksen useampaankin kertaan ja perehtyä 1940-luvun tapahtumiin autenttisissa olosuhteissa. Puheenjohtajamme teki kuitenkin viisaan ratkaisun ja rajasi kiertelyajan kahteen tuntiin. Kovin syviin vesiin ei tuossa ajassa (onneksi) ehtinyt sukeltaa. Paluumatka hotellille aloitettiin silti kuolemanvakavilla keskusteluilla. Tunnelma kuitenkin keveni sitä mukaa, mitä lähemmäs

hotellia päästiin. Illalla seurueemme suuntasi ensimmäisenä iltana hyväksi havaittuun ravintolaan viimeiselle illalliselle. Keskitysleirikäynnin aiheuttamaa stressireaktiota hoidettiin hyvällä ruoalla, saksalaisella oluella ja hotellin aulabaarissa pikku-näkäräisillä.

Sunnuntaiamuna lähdimme tilausbussilla kotia kohti. Kuorma-autojen pakokaasujarru- ja kondenssivesiasiat oli saatu selvitettyä, eikä virkiaehtoihin tai keskitysleirien kauhuihin tarvinnut enää palata. Yllättäen paluumatkaan saatiin yleissivistävä osuus, kun urheilun kävelevä tietopankki, Kimmo Tuomi, luetteli muun muassa muutamien 1970-luvulla pelattujen jalkapallo-otteluiden avauskokoonpanot, sekä kirsikkana kermakakun päälle: Meksikon kesäolympialaisten (1968) kaikkien lajien voittajat yleisurheilussa. 110 m aitojen ykköstä tietäjämme joutui hieman pohtimaan, muut sen sijaan tulivat kuin apteekin hyllyltä. Siinä riitti z- ja x-sukupolven edustajilla ihmettelemistä.

Yhteenvetona voidaan todeta, että reissu oli kaikin puolin onnistunut. Kohdatut harmit olivat isompaan mitataavaan sijoitettuna olemattomia ja varmaa on, että jokainen osallistui ja koki saaneensa upseerikerhon 25

euron jäsenmaksulle vastinetta taas useammaksi vuodeksi eteenpäin. Matkaan kuului toki huomattava omavastuuosuus, mutta kun lasketaan yhteen kustannukset, tunnelma, ryhmäkiinteytys ja yleinen viihtyvyys, plussan puolelle jäätin tuntuvasti. Vaikka München oli kaupunkina upea, sää täydellinen ja sotahistorialliset kohteet ikimuistoisia, osallistujat tekivät matkan. Erityisen ilahduttavaa oli se, että meidän keskiikäisten (7) ja vartuneempien (6) lisäksi matkalle oli lähtenyt myös nuorisoa (4). He toivat reissuun energiaa, väriä ja vauhtia, jota ei tosin setämiehiltäkään puuttunut. Matkan jälkeen ei tarvitse enää miettiä, mistä Lapinlahden linnut ovat aikanaan saaneet inspiraation kapaleeseensa "Sedät jaksaa heilua"...

Kiitän Niinisalon Upseerikerhon sihteerin ominaisuudessa kaikkia sotahistoriallisella matkalla mukana olleita ja toivotan uudet jäsenet lämpimästi tervetulleiksi mukaan yhdistystoimintaan!

Kapteeni Petra Koskensalo on Kerhon sihteeri

Säkylän itsevarmuus syntyi ennakkoluulottomista lobbausvoitoista

Satakuntalainen maalaisyhteisö Lännen Tehtaiden ja varuskunnan hellässä syleilyssä

Teksti: Matti Vihurila

Kuvat: Niilo Ojala/Topoteekki Säkylä

Säkylän kunta juhlii 150-vuotistaivaltaan tänä vuonna. Juhlavuoden kunniaksi syntyy myös päivitetty historia, joka käsittelee sodanjälkeistä aikaa aina vuonna 2016 tapahtuneeseen kuntaliitokseen Köyliön kanssa. Historian kirjoittaa toimittaja ja historioitsija **Pia Mattila-Lonka**.

Säkylän kehittymisen näkökulmasta vuodet 1950 ja 1959 ovat erittäin merkittäviä. Päätös Länsi-Suomen Sokeritehtaan perustamisesta tehtiin 17.3.1950, ja sen sijainnista kilpaili 12 kuntaa. Valtioneuvoston äänestyksessä tehtaan rakentamiseksi varatun valtionavun ohjaamiseksi Säkylään tuli tasatulos 7 – 7, mutta silloisen pääministerin **Urho Kekkosen** ääni ratkaisi päätöksen Säkylän hyväksi. Tehdas val-

mistui vuonna 1953 ja toimii edelleen.

- Tämä sokeritehtaan kohtalo oli hyvin monimutkainen ja täpärä juttu, ja itse asiassa yhden köyliöläisen miehen ääni ratkaisi sokeritehtaan sijaintipaikaksi Säkylän, historioitsija arvoituksellisesti paljastaa.

Muutamia vuosia myöhemmin Turussa sijainneelle Porin prikaatille ryhdyttiin etsimään uutta sijoituspaikkaa. Tässäkin tiukassa kisassa Säkylä selviytyi voittajaksi, vaikka lehdissä oli jo ehditty uutisoida varuskunnan siirtyvän Yläneelle. Rakennustyöt alkoivat 1959, ja ensimmäiset osat prikaatia siirtyivät Huovinrinteelle elokuussa 1963 ja loput vuonna 1966.

- Säkylässä on oltu tavallaan hullurohkeita lähdetessä kisaamaan näistä

erittäin merkittävistä investoinneista ja ymmärretty jo varhain lobbaamisen merkitys, esim. Kekkosen kävi hirvimetsällä Säkylässä kahdesti, ensimmäisen kerran jo vuonna 1951. Kun Kokemäki tuli päihitetyksi sokeritehdaskisan loppusuoralla, uskallettiin ryhtyä tarjoamaan alueita varuskunnallekin. Monien muiden toimijoiden ohella silloisella kunnansihteerillä **Pentti Hokkisella** oli tärkeä rooli hankkeiden onnistumisessa. Varuskunnan osalta myös vankikarkurin vuonna 1947 linnunmunia paistaessaan sytyttämällä Säkylänharjun metsäpalolla oli oma merkityksensä. Kerrotaan, että valintavaltuuskunnan tutustuttaessa palon jäljiltä pientä taimikkoa kasvaneeseen harjuun, kunnansihteerin Hokkinen totesi

Porin prikaatin II Pataljoona järjesti paraatikatselemuksen ja ohimarssin siirtyessään Säkylään 25.8.1963. **Satakunnan Kansan** mukaan tuloparaattia seurasi 6 000 – 7 000 henkeä, liki kaksinkertainen määrä verrattuna Säkylän väkilukuun.

Länsi-Suomen Sokeritehdas käynnistettiin 6.10.1953. Nykyisin Sucros Oy:n juurikas-sokeritehdas tuottaa koko EU:n Suomelle myöntämän sokerikiintiön, 81 miljoonaa kiloa vuodessa. Se on vajaa puolet Suomen kulutuksesta.

mahtipontisesti, että "kaiken tämän me tarjoamme teille, jos varuskunta tulee Säkylään". Tuhansien hehtaarien varuskunta- ja harjoitusalueen maanluovutus koski yli 140 maanomistajaa. Yksi mielenkiintoinen yksityiskohta varuskunnan tuloon liittyen oli myös päätös kirkkoaukion tuulimyllyn siirtämisestä parikymmentä metriä kauemmaksi. Perusteena oli se, että prikaati tarvitsee tilaa järjestäessään siellä kenttäjumalanpalveluksia, Pia Mattila-Lonka kertoo.

Naapurilla kartanot ja kansallismaisema

Mattila-Longan mukaan Säkylä oli kärsinyt alemmuuskompleksista verrattuna naapurikunta Köyliöön, mistä löytyi niin kartanoita kuin kansallismaisemakin. Myllynkiviteollisuudesta ja tervanpoltosta tunnetut säkyläläiset kulkivat lempinimillä "Säkylän yksisilmäiset" ja "Säkylä tervapää".

- Taidetaan olla Köyliöstä, kun on salusiinitkin ikkunoissa, eräskin mummo muisteli.

Toisaalta Säkylässä on oltu aina valmiita nopeaan päätöksentekoon ilman jähkailua. Mattila-Lonka kertoo tarinan tyylimyllystä.

- Köyliön Puolimatkan kartanon isäntä tarjosi kunnan hoitoon vanhaa rapistu-

nutta tuulimyllyään. Tarinan mukaan ensin kysyttiin Köyliön kunnasta, jossa todettiin, että täytyy nyt katsoa. Sama tarjous tehtiin Säkylälle, missä monessa vaikuttanut **Vihtori Raitanen** sanoi saman tien, että "kyllä Säkylään aina yksi tuulimylly mahtuu". Niin mahtuikin.

Huikkea väestönkehitys 1960-luvulla

Tehdas- ja varuskuntainvestointien myötä Säkylässä käynnistyi rakenneuutos, jossa "vanha Säkylä" jäi Lännen ja varuskunnan väliin. Molemmissa päissä kuntaa elettiin omissa tiiviissä yhteisöissä omine juhlineen ja tapahtumineen, ja alkuvaiheessa yhteydenpito "vanhan Säkylän" kanssa oli melko vähäistä. Itsenäisyyttä kuvaa esimerkiksi se, että kunnan ensimmäiset anniskeluoikeudet sai Huovinrinteen upseerikerho, minne siviileillä ei ollut asiaa muutoin kuin kerhon jäsenen vieraana. Legendaarinen ravintola Sataharju sai anniskeluoikeudet vasta myöhemmin.

- Monet ovat muistelleet myös sitä kulttuurishokkia, kun Lännen ja varuskunnan nuoret oppivat tuntemaan muita säkyläläisiä nuoria vasta siirtyessään yhteiskouluun, Mattila-Lonka tietää. Väkiluvun äkillinen nousu kertoo omaa kieltään pienen maalaisyhteisön 60-luvulla kokemasta muutoksesta. Vuonna 1962 Säkylän väkiluku oli 4 232, mutta kuusi vuotta myöhemmin jo 5 193, kasvua 27 prosenttia. Tehdas ja varuskunta tarvitsivat runsaasti työvoimaa kunnan ulkopuolelta, ja tämän myötä monen nykysäkyläläisen sukujuuret paikkakunnalla ulottuvatkin vain 2 – 3

sukupolven taakse. Useiden sotilaiden ja heidän perheidensä osalta Säkylä on jäänyt lyhytaikaiseksi pysähdykseksi ennen siirtymistä seuraavaan tehtävään, mutta monet ovat eläkepäivillään palanneet takaisin Pyhäjärviselälle.

Kohti yhtenäistä Säkylää

Tehdas, varuskunta ja "vanha Säkylä" integroituvat pienen alkukankeuden jälkeen yhtenäiseksi Säkyläksi, jossa eri toimijoiden osaamista ja resursseja hyödynnettiin tehokkaasti. Tehtaan väki ja sotilaat alkoivat rakentaa omia kotejaan muualle Säkylään ja ympäristökuntiin. Siviilit pääsivät käyttämään varuskunnan uimahallia ja yhdessä vaiheessa Huovinteellä oli mahdollista mm. sunnuntaisin tutustua klassisen baletin alkeisiin erään upseerin puolison opastuksella. Teatteri- ja urheiluharrastukset, yhdistystoiminta, kunnalliselämä ja monet muut aktiviteetit saivat uutta verta tehtaan ja varuskunnan väestä. Ensimmäinen Säkylä-päivä järjestettiin heinäkuussa 1968, ja sen yhtenä tarkoituksena oli tutustuttaa kunnan eri osissa asuvat ja työskentelevät ihmiset, etenkin nuoret, toisiinsa. Varuskuntakin halusi tehdä itseään tykö, kun prikaatin pioneerit syöskysveneineen järjestivät maihinnousunäytöksen Pyhäjärvellä. Vuosikymmenten saatossa Säkylä on tullut tutuksi kymmenille tuhansille Porin prikaatissa asevelvollisuutensa suorittaneille asevelvollisille ja naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen hakeutuneille - harva tämän kokoinen paikkakunta on syöpynyt nuorten suomalaisten ja heidän omaistensa mieliin yhtä pysyvästi. Kunnan 150-vuotistaipaleen yhteydessä myös vuonna 2009 perustettu Säkylä-seura juhlii omaa kymmenvuotistaivaltaan. Seuran verkkosivuilla voi käydä katsomassa vanhoja valokuvia osoitteessa <https://sakyla.topothek.at/>

Ajankohtaista aluetoimistosta

Kutsunnat ja harjoitustoiminta

Teksti: Joni Lindeman Kuvat: Puolustusvoimat

Syksy tuo mukanaan aluetoimistoille kiireisiä aikoja; kutsunnat alkavat. Kutsunnat ovat jokasyksyinen instituutio, joka alkaa 15. elokuuta päättyen 15 joulukuuta. Tällä aikavälillä jokainen maan aluetoimisto käy läpi kutsuntaikäiset, asevelvollisuuden piiriin tulleet nuoret miehet. Vuosittain kutsuntaian saavuttaneita on runsaat 30 000 miestä, joista Lounais-Suomen aluetoimiston vastuualueella kutsunnoissa käy noin 4 600 nuorta. Heistä palvelukseen määrätään noin 75 prosenttia. Vaihtelua palvelukseen käskettävien määrässä on toki maakunnittain ja vuosittain, mutta silti luku on säilynyt kokonaisuutena lähes samana jo useamman vuoden ajan. Palvelukseen määräämättömistä vajaat 10 prosenttia määrätään vapautettavaksi rauhan aikana eli C-luokkaan, saman verran määrätään uudelleen tarkastettavaksi 1 - 3 vuoden kuluessa ja loput määräämättömistä ovat joko vapautet-

tu palveluksesta uskonnollisen vakauksen tai Ahvenanmaan kotiseutuoikeuden vuoksi, ovat monikansallisia tai hakeutuvat siviilipalvelukseen. Tästä vuodesta alkaen Jehovan todistajat eivät enää ole lakimuutoksen vuoksi vapautettuja, vaan he ovat velvoitettuja osallistumaan perustuslain mukaisesti isänmaan puolustamiseen joko asevelvollisena tai siviilipalveluksen käymisellä. Siviilipalvelukseen hakeutuvien määrä vuosittain Lounais-Suomen aluetoimiston vastuualueella on prosentin kahta puolen ja Ahvenanmaan kotiseutuoikeutta nauttivien määrä on vuosittain 3,5 - 3,8 prosenttia.

Naisten vapaaehtoiseen varusmiespalvelukseen hakeutuvien määrä on kasvanut viime vuosina. Tänä vuonna hakemuksen palvelukseen jätti Lounais-Suomen alueella noin 180 naista, joista lähes kaikki määrättiin palvelukseen. Naiset eivät osallistu itse kutsuntoihin, vaan aluetoimistot järjestävät keväisin

informaatio- ja valintatilaisuuden hakemuksen jättäneille naisille. Naiset aloittavat palveluksen yleensä vuoden sisällä valintatilaisuudesta ja käyvät läpi saman koulutuksen kuin nuoret miehet. Ainut ero vapaaehtoisesti palvelukseen hakeutuville naisille on se, että heillä on palveluksen aloittamisen jälkeen 45 vuorokauden harkinta-aika, jona aikana palveluksen voi keskeyttää ilman erityistä syytä. Tämän ajan jälkeen myös naiset kuuluvat asevelvollisuuslain säädösten piiriin ja ovat siten asevelvollisia sen vuoden loppuun, jolloin täyttävät 60 vuotta.

Kutsuntatilaisuudet ovat myös oivallinen tilaisuus käydä keskustelua kutsuntapaikkakunnan johdon ja muiden viranhaltijoiden sekä luottamushenkilöiden kanssa. Monelle pienemmälle kunnalle kutsunnat ja sotaväen saapuminen paikkakunnalle on vuosittainen kohokohta kunnan arjessa. Yleensä keskustelut keskittyvät käsillä olevaan

ikäluokkaan, mutta aina keskustelut rönсыävät eri inhimillisen elämän osaluueille kuluneen kesän säästä kunnan työllisyystilanteeseen ja rahoituskehysten riittävytyteen. Siten nämä tilaisuudet ovat erinomaisia mahdollisuuksia meille sotilaille astua sotilaskuplan ulkopuolelle ja keskustella ihan normaaleiden ihmisten kanssa.

Kutsunnat ovat asevelvollisen ensimmäinen askel 43 vuotta kestävässä asevelvollisuusajassa. Asevelvollisuuslain mukaan "jokainen Suomen miespuolinen kansalainen on asevelvollinen sen vuoden alusta, jona hän täyttää 18 vuotta sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 60 vuotta, ellei toisin säädetä". Tämä viimeinen lause tarkoittaa sitä, että henkilö on vapautettu asevelvollisuudesta edellä mainitun kotiseutuoikeuden vuoksi tai hänen terveydentilansa estää palveluksen tai hän suorittaa siviilipalveluksen. On huomioitava, että vapautuminen asevelvollisuudesta asevelvollisuuslain nojalle ei kuitenkaan vapauta perustuslain määräämästä maanpuolustusvelvollisuudesta. Perustuslaissahan todetaan, että "jokainen Suomen kansalainen on velvollinen osallistumaan isänmaan puolustukseen tai avustamaan sitä sen

mukaan kuin laissa säädetään." **Maanpuolustusvelvollisuus on siis yleinen, kaikkia koskeva.** Siten maamme perustuslaki ei ainoastaan anna oikeuksia ja vapauksia, vaan määrittää myös kansalaisia koskevia velvollisuuksia, jotka kovin usein tahtovat unohtua.

Kuten todettua, kutsunnat ja varusmiespalvelus ovat vasta alkua. Palveluksen jälkeen asevelvollinen sijoitetaan johonkin sodanajan joukkoon, jossa hänet yleensä käsketään kertausharjoituksiin 1 - 3 kertaa tässä samassa joukossa. Iän karttuessa ja askelten hidastuessa asevelvollinen löytää oman henkisen kotinsa usein paikallisjoukoista, jossa paikallistuntemus ja iän tuoma kokemus ovat tärkeämpiä kuin yli 3 000 metrin juoksutestin tulos. Paikallisjoukoissa järjestetään myös kertausharjoituksia, joissa uuden tehtävän vaatimia tietoja ja taitoja syvennetään määräväleihin. Kovin moni paikallisjoukoihin sijoitettu laajentaa asiantuntemustaan myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen koulutustarjonnan avulla. Yhteistoiminta MPK:n kanssa onkin yksi merkittävistä kulmakivistä toimivan ja suorituskykyisen paikallispuolustuksen toteuttamisessa.

Asevelvollisuusajan elinkaaresta va-

rusmiespalvelus on käytännössä siis vain 2 prosenttia. 98 prosenttia ajasta asevelvollinen on aluetoimiston hallinnointivastuulla. Lounais-Suomen aluetoimiston kohdalla volyymi on yli 220 000 hallinnoitavaa asevelvollista. Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että aluetoimiston asiakaspalvelun upeat rouvat kontaktoivat asevelvollisia puhelimella, henkilökohtaisilla tapaamisilla tai sähköpostilla noin 13 000 kertaa vuodessa. Toki "aluetoimiston" aikana joukko-osastot kouluttavat asevelvollisia reserviläisiä kertausharjoituksissa ja vapaaehtoisissa harjoituksissa. Paikallispuolustuksen osalta nämä harjoitukset lankeavat pääosin aluetoimistojen vastuulle, vaikka joukko-osastot ja MPK toki aktiivisesti ovatkin mukana harjoitusten toteutuksessa. Näitä harjoituksia Lounais-Suomen aluetoimiston kalenterissa tälle syksyille on yhteensä 15 kappaletta.

Yhteenvetona voidaan todeta, että aluetoimistot Vaasassa ja Turussa ovat Puolustusvoimien kasvot asevelvollisten suuntaan. Aluetoimistojen tehtäväkenttä on kovin laaja ja monipuolinen eikä rajoitu vain ehkä tavallisille kansalaisille silmiinpistävämpään eli kutsuntoihin.

Yhdessä parempi ja turvallinen tulevaisuus!

Millog Oy on kunnossapitoon sekä elinjakson hallinta- ja materiaali palveluihin erikoistunut yritys. Puolustusvoimien strategisena kumppanina vastaamme Maavoimien ja Merivoimien materiaalin kunnossapidosta sekä erikseen sovituista Ilmavoimien materiaaleista. Lisäksi tuotamme elinjakson hallinnan palveluita ja osallistumme asiantuntijana materiaalihankkeisiin. Toimintamme perustuu pitkäaikaisiin kumppanuussopimuksiin.

Millog
www.millog.fi

PROTOLAB

www.protocolab.fi

Aloitin otsikonmukaisen aiheen käsittelyn käsitteiden määrittelyllä, jotta lukijalla ei tapahdu samanlaista erehdyistä kuin erään eduskuntaryhmän puheenjohtajalla, joka kuvasi maan puolustamisen olevan muun muassa lasikattojen murtamista tyttäriemme puolesta, aikuisten teot ilmastomuutoksen pysäyttämiseksi ja että jokaisella lapsella on oikeus maailman parhaaseen koulutukseen. **Maanpuolustus** on tekoja, aineellisia tai aineettomia, aseellista tai aseetonta, jolla taataan maan itsemääräämisoikeus, itsenäisyys, vapaus ja yhteiskunnan toimivuus ulkoista uhkaa vastaan. Edellä kuvatut puheenjohtajan mainitsevat asiat eivät siis ole maanpuolustusta, vaan luovat perustaan **maanpuolustustahdolle**, joka taasen luo perustan maanpuolustukselle. Kaikki edellä mainitut arvot on ymmärrettävä ja pyrittävä toteuttamaan niin, että maamme kansalaiset kokevat oman maamme ja yhteiskuntamme puolustamisen arvoiseksi erilaisia, myös aseellisia uhkia vastaan. Tässä puolustamisen arvoisen yhteiskunnan ja maanpuolustustahdon ylläpidossa ja kehittämisessä vapaaehtoinen maanpuolustustyö ja kiltatoiminta ovat keskeisiä osia. Kun yhteiskunta on puolustamisen arvoinen ja maanpuolustustahto on korkea, löytyy myös tahtoa ja voimavaroja maanpuolustuksen järjestämiseksi niin, että operatiivinen suorituskkyky on riittävä yhteiskunnan ja kansalaisten puolustamiseksi erilaisia uhkia vastaan.

Suomi on yhdistystoiminnan luvattu maa. Jokaisessa kylässä ja pitäjässä on vähintään yksi vapaaehtoisuuteen perustuva yhdistys. Kyseessä voi olla kotiseutuyhdistys tai jonkin valtakunnallisen järjestön paikallisyhdistys. Ja vapaaehtoisia tähän toimintaan löytyy erityisesti haja-asutusalueilla, mutta myös kaupungeissa. Niinpä erilaisia vapaaehtoisen maanpuolustuksen yhdistyksiä, kiltoja tai näiden alaosastoja löytyykin lähes joka kunnasta ja monissa näitä on useampia. Sen lisäksi että nämä yhdistykset luovat yhteisöllisyyttä saman henkisten ihmisten harrastaessa yhteisiä asioita, on näillä toimijoilla merkittävä rooli maanpuolustustahdon ylläpitäjinä ja kehittäjinä. Maanpuolustusyhdistykset ja killat eivät katso etnistä taustaa, varallisuut-

ta, maailmankatsomusta tai poliittista näkökulmaa, vaan kaikki toiminnassa mukana olevat ovat samalla viivalla. Ihan niin kuin varusmiespalveluksessa. Yhdistysten toimintaan kuuluu olennaisena osana perinnetyö, joka on mielestäni erittäin tärkeää maanpuolustustahdon ylläpidossa. Nykyisessä yltäkylläisyydessä elävät suomalaiset tahtovat valitettavasti unohtaa, että nykyinen hyvinvointiyhteiskunta on lunastettu ja luotu hiellä ja verellä. Vaikka asiat monessa suhteessa oli 1930 ja 1940 -lukuilla huomattavasti heikomminkin kuin nyt, kokivat veteraanisukupolvet maan ja yhteiskuntamme puo-

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö ja kiltatoiminta operatiivisen suorituskyyvyn tukena

Teksti: Joni Lindeman

lustamisen arvoiseksi monien antaessa oman henkensä isänmaan vapauden ja itsenäisyyden puolustamisessa. Tänä päivänä maamme ja yhteiskuntamme on mielestäni edelleen puolustamisen arvoinen kaikenlaisia uhkia vastaan. Kaikkia uhkia ei toki torjuta aseellisen voiman käytöllä, mutta siihenkin on oltava tahto ja kyyky.

Yhteisöllisyyden ja perinnetyön lisäksi erilaiset killat ja vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekevät toimijat myös järjestävät koulutusta, joka tukee varautumista ja selviytymistä normaaliolojen häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa. Kaikki tämä vahvistaa yhteiskunnan toiminnan jatkuvuutta häiriöissä sekä vahvistaa aseelliseen palvelukseen kaskettävien henkilöiden suorituskyykyä. Erityisen tärkeänä näen näiden toimijoiden antaman koulutuksen ja valmiudet naisille. Varautuminen ja valmius häiriöihin ja poikkeusoloihin lähtee kotoa, perheistä ja siksi on ensiarvoisen tärkeää, että naiset saavat mahdollisuuden oppia näitä taitoja. Näin miehenä on syytä todeta, että valtaosin naiset kodissa huolehtivat muun muassa ensiaputarvikkeista ja muusta kotivarasta ja ennen kaikkea osaavat vielä hyödyntää näitä tarvikkeita.

Operatiivinen suorituskyyky perustuu tahtoon ja kyykyyn. Tahtoon puolustaa

omia arvojamme ja yhteiskuntaamme, vaikka lopputulos olisikin epävarmaa. Kyyky muodostuu välineistä ja taidoista käyttäen näitä välineitä. Jos jokin näistä osista on vajavainen, ei puolustamisenkaan arvoisen yhteiskunnan turvaaminen onnistu. Maanpuolustustahto luo perustan puolustaa arvojamme ja yhteiskuntaamme. Se mahdollistaa operatiivista suorituskyykyä vahvistavien välineiden hankinnat, kun hankinnat koetaan yhteiskuntamme puolustamisen kannalta tärkeiksi. Se mahdollistaa myös sen, että jokainen Suomen kansalainen on halukas perustuslain määräämän velvollisuuden mukaisesti ylläpitämään ja kehittämään sellaisia taitoja, joilla kaikkia mahdollisia välineitä, sotilaallisia tai ei-sotilaallisia osataan käyttää tilanteen niin vaatiessa. Siksi koen vapaaehtoisen maanpuolustus- ja kiltatyön merkittävänä vahvuutena operatiivisen suorituskyyvyn ylläpidossa ja kehittä-

misessä. Kannustankin kaikkia alueemme maanpuolustuksellisia toimijoita ja kiltoja jatkamaan aktiivista toimintaa isänmaamme hyväksi. Lisäksi kannustan toimijoita viemään maanpuolustuksen ilosanomaa myös ns. genren ulkopuolelle eli rekrytoimaan nuoria ja naisia mukaan toimintaan.

Timo hoiti puheenjohtajan tehtävät porilaishengessä

Teksti ja kuva: Kari Nummila

Varatuomari ja reservin majuri Timo Mäki noudatti meitä Porilaisia velvoittavaa slogania “KUNNIA-VELVOLLISUUS-TAHTO”, kun kutsu kuului Porin prikaatin killan jäsenyyteen vuonna 2008 ja killan puheenjohtajaksi toukokuussa 2009.

Silloinen killan valtuuskunnan puheenjohtaja, vuorineuvos **Simo Palokangas** otti minuun yhteyttä esittäen toivomuksen, että ryhtyisin tähän vastuulliseen mutta samalla mielenkiintoiseen luottamustehtävään, Mäki kertoo.

Mäki liittyi kiltaan hetimiten, kun hän vapautui varusmiespalveluksesta syksyllä 1964 Porin prikaatin I pataljoonan 1. komppaniassa ikimuistoisella Turun

Tässä ollaan laskemassa sepelettä Porilaispatsaalla: valtuuskunnan entinen puheenjohtaja Arto Arvonen (vas), prikaatin entinen komentaja, eversti Juha Pyykönen ja killan entinen puheenjohtaja Timo Mäki.

kasarmilla. Yhteys kiltaan katkesi kuitenkin vähin erin, kun siihen aikaan killan toiminta kentällä oli hyvin minimaalista. Hän liittyi kuitenkin Panssari-kiltaan, josta toimintaa löytyi johtoryhmässä toistakymmentä vuotta, ja toimi myös Varsinais-Suomen Kiltapiirin hallituksessa kaksi kautta. Turku on Timon nykyinen asuinpaikka. Siellä hän syntyi 10.7.1944, jolloin Neuvostoliiton lentokoneet pommittivat Turkua ja kiivaimmin sataman seutua. Sen vuoksi Timo näkikin päivänvalon Turun lääninsairaалassa eikä lähempänä satamaa sijainneessa Heidekenin synnytys-sairaалassa. Pian Timon perhe muutti Turun läänin Koskelle, jossa perheen isä toimi poliisina ja äiti pankin kirjanpitäjänä. Timo kävi koulunsa Koskella lukiota myöden aloittaen oikeustieteen opiskelun Helsingin yliopistossa, josta hän siirtyi aika pian opiskelemaan Turun yliopiston oikeustieteelliseen tiedekuntaan. Timo toimi Parkanossa apulaisnimismiehen tehtävissä suorittaessaan loppututkinnon valmiiksi 1970 ja Marttilan nimismiehenä 1972 saadessaan varatuomarin arvon. Timo toimi vuoden päivät Pääesikunnan lääkintöosaston osastosihteerinä ja lähes kymmenen vuotta useilla paikkakunnilla nimismiehen tehtävissä. Noin kolmikymmenvuotisen uran hän teki Contant-perintäyhtiössä, jonka nimi oli muuttunut Lindorffiksi hänen jäädessään eläkkeelle syyskuussa 2008. Vuodesta 1988 alkaen hän toimi yhtiön varatoimitusjohtajana.

Killan asemaa selkiytettiin

Timo paneutui killassa erityisesti prikaatin kanssa yhteisen Porilainen-lehden osakassopimukseen, jonka perusjuonteet dokumentoitiin hyvässä yhteisymmärryksessä eversti Juha Pyykösen aloittaessa prikaatin komentajana. Pitkän ja taloudellisesti varsin merkittävän taistelun Timo kävi verottajan kanssa lehden arvonnäkökulmaa koskevassa kiistassa, joka päättyi Porilainen-lehden eduksi vasta keväällä 2017 silloisen everstin **Rami Saaren** suotuisalla myötävaikutuksella. Killan hallinto- ja talousasioissa Timolla oli vahvana apuna hallitus ja erityisesti rahastonhoitaja Eino Järvinen. Timo kertoo seuraavansa tyytyväisenä killan nykyistä toimintaa ja yhteistyön lisääntymistä muiden kiltajien kanssa. Erityisen mieluista on Säkylän upseerikerhon toiminnan jatkuminen sekä Porilaismuseon kuoriutumisen varastopölyistä kansalaisten katsottavaksi. Jatkossa museolla on toivottavasti paljon merkitystä uusien ikäluokkien koulutuksessa ja perinteiden tiedostamisessa. Vapaaehtoisella maanpuolustustyöllä on Timon perheessä vahvat perinteet; isä **Aarne Mäki** toimi aikanaan Liedon suojeluskunnan paikallispäällikkönä ja Koskella reserviupseerikerhon puheenjohtajana.

170 vuorokautta kertausharjoituksia

Timolle on kertynyt melkoinen määrä kertausharjoituspäiviä ja vielä runsaammin toimintaa ja tehtäviä eri maanpuolustusjärjestöissä. Hän toimii vieläkin muun muassa Turun Paasikiviseuran 1. varapuheenjohtajana ja Vapaussodan Perinneliiton hallituksessa. - Kansakunnan menestyksen kannalta ovat elintärkeitä niin kansantalous kuin sivistyskin, mutta olennaista on itsenäisen kansan osalta se, että huolehdimme oman tonttimme sotilaallisesta puolustuksesta. Tämän osoittaa totisesti oman maammekin historia,

Timo korostaa. Timo varjelee henkistä ja fyysistä kuntoaan monin tavoin esimerkiksi reserviupseerien viikottaisella ohjatulla voimistelupiirillä ja uimalla kerran viikossa kilometrin matkan yhteen rytkyy.

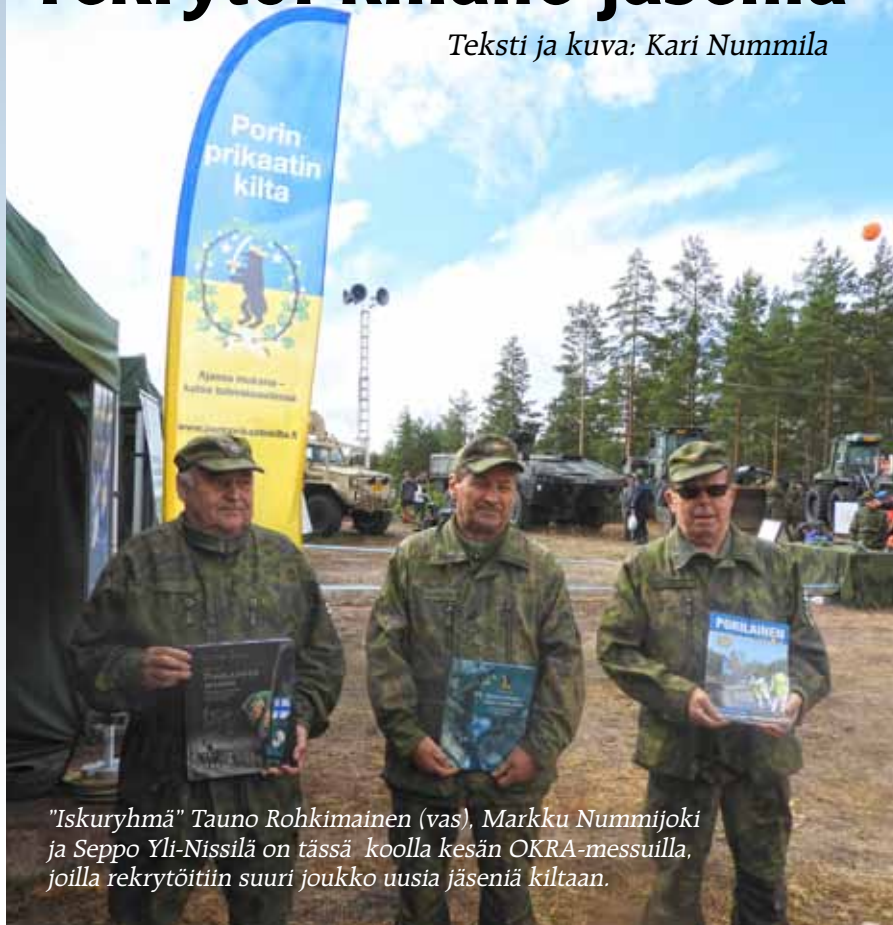
Timo on myös aktiivinen historian harrastaja ja lähellä sydäntä on erityisesti itsenäisyyden alkuaajan historia. Timon mielestä vuoden 2018 aikana ilmestyneet kirjat ja pidetyt monet juhlat ja seminaarit sekä näytelmäkappaleet eivät tasapuolisesti ilmentäneet vuoden 1918 tapahtumia. Sisällissodan muistelussa keskityttiin lähes yksinomaan vankileireihin, joita ei olisi ollut, jos aseellista vallankumousyritystä ei olisi syntynyt. Asian käsittelyssä on Timon mielestä jäänyt osittain vähäiselle huomiolle se, että Mannerheimin johtamat senaatin eli maan laillisen hallituksen joukot oli koottu häätämään itsenäisestä maastamme pois venäläiset sotajoukot, joiden miesmäärä Suomessa vielä tammikuun lopulla 1918 lähenteli 50.000.

Itsenäisyyden alkuaajan historiasta kiinnostuneena henkilönä Timo muistuttaa, että ensi vuonna tulee kuluneeksi 100 vuotta Tarton rauhasta, joka tehtiin Suomen ja Neuvosto-Venäjän välillä vuonna 1920. Rauha oli seurausta tosiasiasta, että Venäjä oli tammikuussa 1918 julistanut sodan Suomelle. Myös Porin Rykmentillä oli oma roolinsa vuoden 1918 taisteluissa, Timo muistuttaa. Turun ja Salon alueen nuorukaisista muodostettu 5. komppania osallistui Satakunnan rintamalla helmimaaliskuussa mm. Honkakosken, Pomarkun, Lavian ja Noormarkun taisteluihin punaisia ja venäläisiä vastaan ja Turun Pataljoonan merkitys oli ratkaiseva huhtikuun alussa Kyröskoskella tapahtuneessa Mannamäen valtauksessa. Aihetta on tarkoitus käsitellä ja muistella vuoden mittaan useissa seminaareissa. Näissä tilaisuuksissa olisi tarkoitus olla mahdollisuuksien mukaan läsnä Timo päättää.

Loimaan ”iskuryhmä” rekrytoi killalle jäseniä

Teksti ja kuva: Kari Nummila

”Iskuryhmä” Tauno Rohkimainen (vas), Markku Nummijoki ja Seppo Yli-Nissilä on tässä koolla kesän OKRA-messuilla, joilla rekrytoitiin suuri joukko uusia jäseniä kiltaan.

Loimaalainen kolmikko on ollut vuosikausia takaamassa sen, että Porin prikaatin killan jäsenmäärä ei pysy vain ennallaan, vaan on lisääntynytkin vuosien varrella ihan mukavasti. Kyse on varttuneista miehistä, joista kaikki ovat alunperin ihan muualla kuin Porin prikaatissa varusmiespalveluksensa suorittaneita. Loimaalainen maanviljelijä **Seppo Yli-Nissilä**, 76, palveli Lahdessa Hämeen ratsujääkäripataljoonassa v. 1961. Loimaalainen vanhempi ammattimies **Markku Nummijoki**, 71, palveli Santahaminassa Uudenmaan jääkäripataljoonassa v. 1968. Kolmikön kuopus **Tauno Rohkimainen**, 70, on kotoisin Sodankylästä. Hänen palveluspaikkansa oli Oulussa sijainnut Pohjan Prikaati v. 1967. Tauno opiskeli Ruotsissa sähköinsinööriksi ja työskenteli siellä 17 vuotta. Sieltä hän muutti takaisin Suomeen ja Turkuun ostaen kalamiehenä kesäpaikan Loimaalta Loimijoen läheltä saaden Sepon naapurikseen. Koko kolmikko sai ”herätyksen”, kun

killan historiassa toiseksi vanhimman alueosaston, Loimaan (perustettu Porin alueosaston jälkeen vuonna 1960) uneliaisuus havahdutti joitakin henkilöitä herättämään kunnolla henkiin koko Varsinais-Suomessa erityisesti maanpuolustustahdostaan kuulun Loimaan osaston.

Nämä miehet korostavat myös sitä, että Porin prikaatin kiltä on avoin tietysti myös muissa joukko-osastoissa palvelleille kuin myös niille henkilöille, jotka eivät ole vielä iän tai sukupuolensa takia olleet asevelvollisia. Naisjäsenien määrä on tuplaantunut killassa osin senkin takia, että yhä useampi nainen suorittaa asepalveluksen vapaaehtoisena. Aiempi naisten määrä oli runsaat 30, kun nyt mennään jo yli 80 hengesä.

Koko killan jäsenmäärä oli 1467 päivämäärällä 24.09. 2019. Tänä vuonna uusia jäseniä on saatu 111 henkeä poistuman ollessa 11 henkeä eli nettoa peräti 100 henkeä! 25 vuotta sitten Loimaan alueosaston jäsenmäärä oli reilusti alle

100 henkeä. Tällä haavaa jäsenmäärä on peräti 500 henkeä. Loimaa onkin killan ylivoimaisesti suurin alueosasto. Todettakoon, että vuosina 2000 – 2003 killan jäsenmäärä nousi lukemasta 799 lukemaan 1083. Tässä nousussa pääosaa on esittänyt juuri tämä Loimaan iskuryhmä. Tänäkin vuonna uusia jäseniä on saatu yli 100 henkilöä poistuman tai eroamisen jäädessä murto-osaan tästä määrästä. Erityisen hyvin jäsenmäärää on kasvatettu Oripäässä joka toinen vuosi järjestävillä OKRA-messuilla, jotka nyt on pidetty poikkeuksellisesti kahtena vuotena peräkkäin. Toiseksi tärkein rekrytointitapahtuma on vuosittain pidettävät Turun messut. Jäsenkunta painottuu pääosin Varsinais-Suomeen, josta rekrytoidaan noin 70 prosenttia Porin prikaatin varusmiehistäkin.

Seppo lähti ensi kerran kertausharjoituksiin v. 1968 ja liittyi jo vuonna 1968 kiltaan ja toimii aktiivisesti Loimaan seudun reserviläiset -järjestössä. Seppo on myös MPK-aktiivi, jolla on takanaan yli 200 MPK:n kurssia ja kurssipäiviä on kertynyt yli 400 kpl. Myös Markku ja Tauno osallistuvat aktiivisesti MPK:n toimintaan yhä edelleen erilaisissa tukitoimissa.

Kiltatyön ohella yhä MPK:n tukitoimia

Vuonna 1995 Seppo koki erityisen tärkeäksi niin Loimaan alueosaston kuin koko killankin jäsenmäärän tuntuva kasvattamisen. Vähin erin mukaan tulivat myös Markku ja Tauno, joka vastaa kiltatilaisuuksissa ja messuilla kiltatuotteiden markkinoinnista.

- Killan on syytä ryhtyä pian lisäämään erilaisten kiltatuotteiden sortimenttia ja siinä ohella tietysti satsata edelleen vahvasti myös jäsenhankintaan.

Mehän olemme vielä nuoria miehiä, mutta kyllä nyt täytyy alkaa huolehtia tämän työn jatkajien etsinnästä. Toivottavaa on sekin, että myös muissa alueosastoissa ryhdyttäisiin panostamaan jäsenhankintaan Loimaan tapaan, Rohkimainen toteaa.

- Meillä kaikilla on jo kodinkin perintönä isänmaallista henkeä ja maanpuolustustahtoa, joita voidaan toteuttaa käytännössä näillä harrastuksilla. Tässä näkee työnsä tuloksia konkreettisesti ja voi tuntea isossa joukossa yhteenkuuluvaisuutta, miehet toteavat.

Vapaaehtoinen maanpuolustus esittäytyi Turun messuilla

Teksti ja kuva: Tuula Rahkonen

Turun Messut ponnahtivat käyntiin, kun tunnettu turkulainen **Jethro Rostedt** julisti messurauhan Turun Messukeskuksen parvekkeelta. Turun Messut järjestettiin ensimmäistä kertaa 90 vuotta sitten ja perinne jatkuu edelleen. Joka toinen vuosi järjestettävä yleismessutapahtuma oli tänäkin vuonna vahvasti turkulainen.

Messuyleisölle oli tarjolla mm. leikkimielistä Aurajokinaarausta, virtuaalista aikamatkaa, Turun ja Suomen Vahvin-kilpailu, Samba Cariocan villi samba-show, Puolustusvoimien osasto, murrekisaa, pomppulinna ja muumeja sekä sotilaskoti.

Messuilla näkyi vahvasti maanpuolustus ja nähtävänä oli myös puolustusvoimien mielenkiintoista kalustoa. Yleisö pääsi tutustumaan maa-, meri- ja ilmapuolustusvoimien toimintaan ja kalustoon A-hallissa sekä piha-alueella. Nähtävänä oli muun muassa raskas raketinheitin, kenttäkanuuna, rannikkojääkärien varustusta, merimiinoja ja miinantorjunnan kalustoa. Puolustusvoimien osas-

tolla oli mahdollisuus testata taitoja merivoimien sukeltajasimulaattorilla ja kerrata pitävien solmujen tekemistä laivaston reippaiden varusmiesten opastuksella. Laivaston soittokunnan varusmiesbändi viihdytti musiikillaan osaston lavalla neljällä päivittäisellä settillä. **Tuija Saura** ilahdutti yleisöä laulamalla lottapuvussa.

Piha-alueella olimahdollistapäästä näkemään toiminnallisia sotakoiranäytöksiä. Näytöksissä Niinisalon varuskunnan sotakoirat **Ässä** ja **Vuokko** esittelivät taitojaan yhdessä ohjaajiensa kanssa sekä tottelevaisuudessa että näytellyissä partiotilanteissa.

Mutta mitäpä olisi Puolustusvoimien osasto ilman sotilaskotia. Sotilaskotiteltassa oli mahdollista virkistäytyä kahvilla ja munkeilla näytösten välissä. Tarjolla oli myös soppatykeissä valmistettua hernekeittoa. Sotilaskodista kerrottiin hernekeiton maistuneen messuvälle kymmenen tykillisen verran.

Puolustusvoimien osastolla näkyi vahvasti myös vapaaehtoinen maanpuolustus. Vapaaehtoinen maanpuolustus on

Hei, täällä me ollaan. Killan piste erottui hyvin uusien rolluppien ansioista. Tauno Rohkimainen ja Markku Nummijoki esittelevät killan toimintaa.

paljon muutakin kuin koulutusta. Vapaaehtoiseen maanpuolustukseen kuuluvat muun muassa reserviupseeri- sekä reserviläistoiminta sekä näiden naisjärjestöjen toiminta, maanpuolustuskiltatoiminta sekä lukuisten perinneyhteisöjen toiminta.

Toimintaansa olivat esittelemässä toistakymmentä vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekevää yhdistystä. Paikalla oli myös Porin prikaatin killan Turun alueosasto vahvistettuna Loimaan alueosaston "isku-ryhmällä". Työnjako oli selkeä; sillä aikaa kun Turun alueosaston puheenjohtaja esitteli killan toimintaa, rekrytoivat loimaalaiset totuttuun tapaan kiitettävällä menestyksellä uusia kiltalaisia. Vaikka kävijämäärä jäi edellisvuosia pienemmäksi, niin killan pisteellä riitti kävijöitä. Ennakko-odotuksista poiketen vilkkain päivä oli messujen avajaispäivä, perjantai.

Porilaiskonsertin tunnelmia Tuomaanpuistossa

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

Turun Tuomaanpuistossa 25.6. järjestetty Porilaiskonsertti toi paikalle yli 350 kuulijaa. Musiikista vastasi Laivaston soittokunta musiikkikomentajakapteeni **Jarkko Aaltosen** johdolla. Laivaston soittokunta esiintyi konsertissa täydellä kokoonpanollaan ja ilahdutti kuulijoita monipuolisella ohjelmalla. Kapellimestari Jarkko Aaltonen kertoi, että tänä vuonna juhli-taan **Abban** Waterloo-albumin 45-vuotisjuhlavuotta, mikä innoitti sorvaamaan yhtyeen suurimmat hitit upeiksi soittokuntaversioksi. Ja yksi tällainen esitys kuultiin ensimmäistä kertaa juuri Porilaiskonsertissa.

Konsertin tervetulosanat lausui Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti **Joni Lindeman**. Paikalla oli totuttuun tapaan myös Turun sotilaskotiyhdistys ja vihreitten sisarien "maastosotku".

100-vuotisjuhlavuottaan viettävä Laivaston soittokunta on tärkeä yhteistyökumppani myös Lounais-Suomen aluetoimistolle.

Puistokonsertteja on järjestetty vuodesta 2011 alkaen Tuomaanpuistossa entisen Turun kasarmin olinpaikalla, jossa Porin prikaatin läsnäolosta muistuttaa jyrävä Porilaispatsas. Porilaiskonsertissa voi hienon musiikin lisäksi kokea niin "historian havinaa" kuin oikeaakin lehtien havinaa ikivanhojen tammien ja lehmusten katveessa.

Konsertti oli upea niin sään kuin osallistujien määrän osalta. Parasta kuitenkin oli Laivaston soittokunnan ison kokoonpanon hieno ja ennen kuulematon ohjelmisto. Modernia musiikkia hienoina sovituksina ja ammattimuusikoiden taidolla esittämänä olisi halunnut kuulla pidempäänkin. Sotilaskodin antimet maistuivat hyviltä kuten aina. Konsertin aikana oli mahdollisuus hankkia itselleen killan uusi historianteos.

Turun "porilaiset" toivottavat kaikki tervetulleiksi konserttiin taas ensi kesänä. Silloin juhlietaan Porilaiskonsertin 10-vuotista taivalta sekä nautitaan yhdessä kesäillasta ja hyvästä musiikista.

Konsertin musiikista vastasi Laivaston soittokunta musiikkikomentajakapteeni Jarkko Aaltosen johdolla. Soittokunta esiintyi konsertissa täydellä kokoonpanollaan ja ilahdutti kuulijoita monipuolisella ohjelmalla.

Leevin kuulumiset

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

Raisiolainen **Leevi Lehmus** aloitti varusmiespalveluksensa 1/2019 saapumiserässä Porin prikaatin Säkylän varuskunnassa. Mitä kuuluu Leeville nyt kun puoli vuotta palvelusta on takana? Turun alueosasto kävi tapaamassa läheisten päivänä viikonloppuvapaalla olevaa Leeviä. Leevin kuulumisten lisäksi saimme kuulla, mitä mieltä Leevin vanhemmat ovat muun muassa prikaatin järjestämästä läheisten päivästä.

Leevi, "porilainen kolmannessa polvessa" kertoi, että palvelus Porin prikaatissa on sujunut hyvin. - Alussa sitä vaan tuijotti kalenteria ja mietti kuinka kauan joutuu olemaan. Kun palvelusaika selvisi, kaikki tuntui paljon selkeämmältä.

Varusmiespalveluksessa moni asia on muuttunut Koulutus 2020 – ohjelman myötä, mutta kokonaisuutena palvelus ei ole kevyempi kuin ennen. Kuormitusta on sen sijaan jaettu tasaisemmin ja koulutus on suunnitelmallisempaa. Uuden rytmin lisäksi opetusmetodeja on uudistettu ja digitalisaation mahdol-

lisuuksia on hyödynnetty. Esimerkiksi viikko-ohjelmat ja viikon kurssiin liittyvä opetusmateriaali löytyy sähköisestä oppimisalustasta. Lisäksi sieltä löytyy muun muassa mikroelokuvia, jotka havainnollistavat käytännössä opittavan asian. Erilaiset virtuaaliset oppimisympäristöt ovat osa koulutusta ja ne vaihtelevat koulutushaaran mukaan.

Alokasjakson jälkeen seuraa kuusi viikkoa kestävä koulutushaarakas, jonka aikana opitaan oman tehtävän perustaidot. Varusmiespalveluksen parasta aikaa Leevin mielestä on ollut koulutushaarakauden aikana lääkintämieskurssilla vietetyt hienot neljä viikkoa. Viimeiset pari kuukautta Leevi on toiminut yksikön kirjurina.

Läheisten päivää Leevi pitää hyvänä asiana. Hänen mielestään silloin oli mukava tavata omaa perhettä. On myös hyvä, että päivä järjestetään heti ensimmäisellä viikolla, eikä esimerkiksi palveluksen puolivälissä. Yksi päivä hänen mielestään riittää, sillä sotilasvalapäivä on myös omalla tavallaan toinen läheisten päivä.

Leevi kertoi, että Porilainen-lehteä ei jostain syystä aina jaeta varusmiehille tupiin asti, ainoastaan Ruotuväki. Porilainen 1/2019 on kuitenkin saavuttanut myös Leevin yksikön. Iloista hämmästyttänyt tupakavereiden keskuudessa herättänyt lehtijuttu teki Leevin porilais-taustan varsin tunnetuksi kavereiden keskuudessa.

Leevin **Tarja-äidin** mielestä poika on "kasvanut" todella paljon jo tämän puolen vuoden aikana ja siitä hän on todella iloinen ja ylpeä sekä kiitollinen puolustusvoimille. **Lotta-siskonkin** mukaan velipoika on miehistynyt. Vanhempien mielestä läheisten päivä oli mukava ja tervetullut päivä. Oma poikaa oli mukava mennä tapaamaan, vaikka päivä järjestetäänkin vain viikko palvelukseen astumisen jälkeen. - Siinä vaiheessa kaikki on vielä uutta ja epäselvää. Ja tuohan tilaisuus ihan mukavasti säpinää ensimmäiseen kiinnioviikonloppuun, toteaa **Mika-isä** naurahtaen. Leevi kotiutui täysin palvelleena 18.9. sotilasarvossa korpraali.

pintos

RAUDOITTEET

OKARIA-TUOTTEET

KIINNIKKEET

Tee hyvä kauppa Loimaalla

Loimaan
Laatuauto

Värisilmä **Hanakat**®

Loimaalla uusi Color Cafe Shop Värisilmä
Suunnittelu, tarvikkeet ja asennus

Puh. 050 301 4974 Puh. 02-762 7996
Liikkeitä avoinna ma-pe 8-17, la 9-13 Lamminkatu 19, Loimaa

SCANIA

Scania Suomi Oy

ASUMAAN EURAAN

"Meille Eura on helppo"

KATSO TARINAMME:
euraplus.fi
Sivustolla myös vapaat tontit ym.

eura PLUS
VETOVOIMAINEN

**Tulossa 30.000 uutta
työpaikkaa lähivuosina.**

Turussa on töitä ja talouskasvua
– ja puitteet hyvälle elämälle! www.toihintanne.fi

TURKU

Liity Killan jäseneksi!

Se käy helposti osoitteessa:

www.porinprikaatinkilta.fi/JÄSENYYS/jäsenhakemus

Porin prikaatin kilta ry.

HUITTISTEN KAUPUNKI

www.huittinen.fi

LOIMAAN KIVI

www.loimaankivi.fi

euRAPRINT

Antinkuja 1 • 27510 Eura • Puh. (02) 838 2700 • www.euraprint.fi

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä.

Yhteisesitelmien sarja jatkuu Turussa

Porin prikaatin killan Turun alueosaston syyskausi pyörähti käyntiin Heikkilän sotilaskodissa 19.9., kun Turun yliopiston poliittisen historian professori Vesa Vares esitelmöi aiheesta "Viileää Veljeyttä: Suomi ja Saksa 1918 -1939". Salissa oli jälleen runsaslukuinen ja myös tiedonhaluinen yleisö.

Tämä yhteisesitelmätilaisuus on jatkoa keväällä alkaneelle yhteistyön sarjalle, jonka tarkoitus on – niin raadolliselta kuin se ehkä tuntuu ja kuulostaa – pitää nämä tapahtumat elävinä. On nimittäin niin, että näistä tapahtumista tekee elävän juuri paikalle saapunut yleisö, ja jos ajattelemme asiaa esiintyjien kannalta, lienee paljon mukavampaa puhua täydelle kuin tyhjälle salille.

Tämän tilaisuuden järjestäneet yhdistykset ovat kaikki joko suoraan tai pienoisen mutkan kautta jokainen perinteen vaalijoita. Varsinais-Suomen

Sotilaspoikien Perinnekillan toiminta keskittyy nimensäkin mukaisesti viime sotiemme nuorimpien palveluksessa olleiden miesikäluokkien perinteen, tekojen ja muistojen vaalimiseen. Tätä työtä on tehty vuodesta 1992 alkaen, jolloin kilta silloisessa Sirkkalan Sotilaskodissa perustettiin. Jääkäripataljoona 27 Perinneyhdistyksen Varsinais-Suomen osasto vie perinteen vaalinnan ajassa vielä kauemmas historiaan, I maailmasodan aikaan. Vaikka miesluokisesta Varsinais-Suomesta ei jääkäreiksi lähdetty maakunnittain ajatellen ihan TOP 3 kärjessä, tätä työtä täälläkin on jo tehty Jääkäriliiton Turun Alueosaston toiminnan jatkeena niin ikään useampi kymmenen vuotta. Porin prikaatin killan Turun Alueosasto on vaalinut joukko-osastonsa ja sen edeltäjien perinteitä jo viitisen vuosikymmentä. On hienoa näin Kiltamme juhluvuonna todeta, että Kilta on yhä toimivista

killoista maamme kolmanneksi vanhin. Tähän varsinaissuomalaiseen perinnekiltaperheen yhteisesitelmäfoorumiin ovat tulleet mukaan myös Vapaussodan Varsinais-Suomen perinneyhdistys ja Turun seudun lottaperinneyhdistys. Turun alueosaston puheenjohtajana olen tyytyväinen siitä, että tämän tilaisuuden takana olevat yhdistykset ovat tässä asiassa löytäneet toisensa, ja toistaiseksi olemme mielestäni onnistuneet. Olen myös kiitollinen tästä syntyneestä yhteistyöstä, jonka toivon jatkuvan kauas tulevaisuuteen, mahdollisesti myös keräävän mukaan muitakin toimijoita.

Tuula Rahkonen
puheenjohtaja
Porin prikaatin kilta
Turun alueosasto

Kilta mukana läheisten päivässä

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

Killan puheenjohtaja Markku Hienonen panostaa uusien jäsenien rekrytointiin. Porilaislehdet otettiin innokkaina vastaan.

Saapumiserän 2/2019 ensimmäisenä alokasviikonloppuna vietettiin Porin prikaatissa läheisten päivää, jolloin kotiväki pääsi tutustumaan elämään varuskunnan aitojen sisällä sekä puolustusvoimien kalustoon. Mukana menossa ja järjestelyissä joukko-osaston tukena oli myös näkyvällä roolilla Porin prikaatin killa.

Kiltalaiset tarjosivat vierailijoille mahdollisuuden kokeilla ekoaseammuntaa sekä vastasivat grillimakkarapisteestä. Grillin takana puuhastellut **Kari Niinistö** kertoi myyntitavoitteen olevan tuhat makkaraa. Killan myyntipisteessä elokuvaluokan aulassa oli tarjolla erilaisia kiltatuotteita sekä toukokuussa killan 60-vuotisjuhlan kunniaksi julkaistua historianteosta "Ajassa mukana – Katse eteen päin". Myyntipisteellä oli hiljaista, mutta jäsenhankintaa tekevillä **Markku Nummijoella** ja **Seppo Yli-Nissilällä** piti kiirettä, sillä potentiaalisia jäsenehdokkaista oli paikalla runsaasti. Myös vanhat Porilaislehden numerot olivat hyvin haluttuja.

Läheisten päivän järjestäminen on hieno asia, sillä se avaa heti palveluksen alussa myös kotiväelle mahdollisuuden tutustua niihin olosuhteisiin, joissa nuoret seuraavat viikot ja kuukaudet viettävät. Tällainen toiminta karsii pois paljon turhia ennakkoluuloja ja kuulopuheitten mukanaan tuomaa epävarmuutta. Se myös tukee aina niin tärkeää asiaa – suomalaisten maanpuolustustahdon ylläpitämistä. Puolustusvoimat kun koskettaa koko kansaa.

Tavoitteena aliupseerikoulu ja johtajakoulutus

15 vuotta sitten Kiinasta Suomeen muuttaneen alovak **Bang Lin** äiti **Chunmei Zhong-Ruohomäki** pitää tärkeänä, että oma poika tuli Porin prikaatiin suorittamaan varusmiespalvelustaan ja "kasvamaan mieheksi". Palvelusta helpottaa se, että Bang puhuu sujuvasti suomea. Äidin mielestä tässä kohtaa on hyvä aika suorittaa kansalaisvelvollisuus, sillä yliopisto-opinnot kyllä odottavat.

Aluksi Bangille oli epäselvää kestääkö palvelus puoli vuotta vai pidempään, mutta jo viikon palveluksen jälkeen asiat selkiytyivät ja kaikki alkoi tuntumaan mukavalta. Tavoitteena hänellä on päästä aliupseerikouluun ja erikoistua johtajana. Myös tyttöystävä **Dung Vu**, liekö hyvän ekoaseammuntatuloksen innoittamana, ilmoitti olevansa varsin kiinnostunut naisten vapaaehtoisen palveluksen suorittamisesta. Aika näyttää mitä tulevaisuus hänen kohdallaan tuo tullessaan.

Naiset sulautuvat hyvin joukkoon

Tamperelainen **Janika Roivainen** on aina ollut sitä mieltä, että naisetkin voivat käydä armeijan. Tämä on hänelle tasa-arvokysymys. Vapaaehtoisen palveluksen tavoitteena Roivaisella on päästä johtajakoulutukseen. Sopimusotilaan tehtävä tai ura puolustusvoimissa ei ainakaan tällä hetkellä kiinnosta häntä. Palveluksen jälkeen Roivainen on palaamassa takaisin työpaikkaan, jossa hän on työskennellyt ennen vapaaehtoista palvelustaan.

Koulutus 2020 – ohjelma on tuonut virtuaalisen oppimis- ja koulutusympäristön osaksi varusmiesten arkea. Varusmiehillä on mahdollisuus saada tietoa järjestelyistä, koulutettavista aiheista sekä muista palvelukseen vaikuttavista

Äidin mielestä oli tärkeää, että oma poika tuli Porin prikaatiin suorittamaan kansalaisvelvollisuuttaan.

asioista haluamanaan aikana, eikä olla enää sidottuja yksikön ilmoitustauluun tai kouluttajan saatavuuteen. Roivaisen mielestä on hyvä asia, että kaikki tarvittava tieto löytyy älypuhelimesta, sillä silloin tarvittava tieto aina saatavilla ja sitä saa katsottua myös vapaa-aikana. Roivainen toteaa, että miehet suhtautuvat vapaaehtoista palvelusta suorittaviin naisiin yllättävän hyvin, vaikka

Janika Roivaisen mielestä miehet suhtautuvat vapaaehtoista palvelustaan suorittaviin naisiin hyvin; ryhmähenki tuvissa on hyvä ja naiset tuntevat kuuluvansa joukkoon.

Väepelikerhon puheenjohtaja Simo Saarikallio (vas) ja Turun alueosaston sihteeri Erkki Lehmus (oik) yhteiskuvassa prikaatin kalustoa esittelevän jääkäri Eetu Mäkisen (2. JK) kanssa.

Munkkikahvit sotilaskodissa on yksi läheisten päivän kohokohdista. Julius Kujanpäälle maanpuolustushenkisen perheen tuki on tärkeää.

hän ensin ajattelikin, että naisia pidetään vain "neiteinä". Roivaisen yksikössä on viisi naista. Kaikki naiset on sijoitettu miesten joukkueisiin siten, että jokainen on kuin yksi miesten tuvan asukas. Ryhmähenki on hyvä ja naiset tuntevat kuuluvansa joukkoon. Roivainen kertoi seuraavan viikonloppun olevan vapaa. Silloin hän näkee kavereita, käy äidin ja isän luona syömässä ja saunoo.

Maanpuolustushenkinen koti on tärkeä tuki

Sotilaskodista munkkikahvilta bongattiin alokas **Julius Kujanpää** yhdessä äitinsä **Jaana Laaksosen** sekä **Jussi** ja

Pasi Laaksosen seurassa. Viestimies Jussi Laaksosen mielestä jalkaväen munkkikahvit maistuvat aina hyvältä. Vaikka viestimies Laaksosen onkin, niin taustaa hänellä löytyy vuosien takaa myös Porin prikaatista heitinmiehenä. Prikaati on hänelle entuudestaan tuttu ympäristö ja siksi sinne olikin hauska tulla muutaman vuoden viiveellä palauttamaan sotilaskuvia mieleen.

Jaana Laaksosen mielestä oli helppoa päästää poika varusmiespalvelukseen. Hänellä itsellään on 25 vuotta puolustusvoimien palvelusta takana, joten tämä kaikki on hänelle entuudestaan varsin tuttua tarinaa. Ja koska Julius on jo kolmas varusmiespalvelustaan suorittava poika, niin voisi todeta tämän olevan jo rutiinia. Äiti arvelee Juliuksen menevän vielä pitkälle, koska poika näyttää olevan sotilasainesta myös isän puolelta. Varusmiespalvelusta tukee

myös maanpuolustushenkinen koti. On tärkeänä, että koko perhe tukee ja on asiassa mukana.

Jaana Laaksosen on kotoisin Kauhavalta. Hänen isänsä palveli viestimiehenä Lentosotakoululla. Jaana asui varuskunta-alueella koko nuoruutensa, joten prikaatissakin hän on kuin kotonaan. Kun muut kaverit viettivät aikaa kylällä, niin hän vietti aikaansa sotilaskodissa. Se oli hänen lähikioskinsa.

Jaana pitää tutustumispäivää hienona asiana. - Näin äitinä saa sielulleen rauhan kun näkee, että homma on hanskassa ja poika voi hyvin. Enkä siis enää kaappia ole koskaan äitinä nähnyt kuin tänään, hän toteaa. Jaana korostaa, että tämä tutustumistilaisuus kannattaa ehdottomasti käyttää hyväkseen, jo siksi, että tietää mistä kotona puhutaan. Seuraavaksi tulossa oleva valapäivä on myös sellainen, jota ei missään tapauksessa kannata missata. - On tärkeää, että äidit ymmärtävät mistä varusmiespalveluksessa on kyse, sillä hyvin usein palveluksesta voi muodostua väärä kuva sen perusteella mitä esim. pojat keskenään juttelevat. Kaikki ei välttämättä ole juuri niin kuin kaverit kertovat, hän toteaa. - Usein ei osata selittää sitä suurta kokonaisuutta mihin tämä kaikki liittyy, Jussi Laaksosen lisää.

Julius lähti suorittamaan palvelustaan todella hyvillä mielin ja innokkaana. Hän valmistui palvelukseen lueskelemalla Ruotuväkeä ja selvittämällä mitä tavaroita kannattaa ottaa mukaan ja miten muutoinkin eri tilanteissa kannattaa toimia. Lisäksi hän kyseli kavereilta perusvinkkejä. - Kyllä täällä kaikki opetetaan niin tarkkaan, että turhaan siitä on kantaa huolta kotona etukäteen, Julius toteaa.

Ensimmäinen viikko on Juliuksen mukaan mennyt todella nopeasti. Koko ajan on jotain tekemistä, joten tylsää ei ehdi tulemaan. - Tosi mukavaa on ollut. Tavoitteena on tähdätä johtajakoulutukseen.

Jussin poika, Pasi Laaksosen on juuri kotiutunut Porin prikaatin Niinisalon varuskunnasta, jossa hän palveli sotilaskuljettajana. Palveluksen aikana Pasi suoritti yhdistelmäajoneuvokortin. - Valtavan hieno juttu ja oikeastaan ainoa asia, mitä voi mitata rahassa. Tasokas koulutus, armeijan aikana kertynyt kokemus ja uusi ajokorttiluokka antaa hyvät edellytykset jatkaa kuljetusalalla palveluksen jälkeen.

WSY
WWW.WSY.FI

Korjaustelakoinnit
Peruskorjaukset
Satama- ja matkatyöt
Uudistuotanto

OY WESTERN SHIPYARD LTD

Keula
Asiakasomistajapalvelu ja S-pankki

Euran S-market ma-pe klo 12-17
Säkylän S-market to klo 9-11

Palvelemme myös ajanvarauksella.
Varaa aikasi osoitteesta s-pankki.fi

Keulan asiakaspalvelu puh. (02) 8330 220

S-PANKISSA
MAKSUTTOMAT
PANKKIPALVELUT

S-Pankki

Kunpa kaikki olisi
mutkatonta kuin
OP-mobiilissa.

OP Lounaismaa

K

Jotta kaupassa
olisi kiva käydä.

IV-Pelti Luuri Oy
RAKENNUSPELTI- JA ILMASTOINTITYÖT
Puh: 02-763 6860, www.iv-peltiluuri.fi

HEXAMER
SILIKONITUOTTEET
Pakurlantie 6, 20380 Turku, Puh 010 617 620

K Rauta
MERINIITTY
Meriniitynkatu 11, 24100 SALO

Turun Alueosastolle uusi lippu

Teksti: Osmo Suominen Kuvat: Jorma Sanevuori

Turun Alueosasto on saanut uuden, ja muiden alueosastojen kanssa yhtenäisen muodon omaavan lipun. Maaliskuussa Heikkilän Sotilaskodissa Turussa pidetyssä juhlahetkessä lippu naulattiin ja siunattiin käyttöön. Samalla osaston vanha, vuodelta 1985 peräisin oleva nk. kompaniakokoinen lippu siirtyi historiaan.

"Olen tyytyväinen, että olen saanut olla mukana tässä Alueosastomme historiaan yhtenä sen huippuhetkistä jäävässä hankkeessa ja sen toteuttamisessa". Näin lausui alueosaston puheenjohtaja Tuula Rahkonen toivottaessaan väen tervetulleeksi tilaisuuteen. Puheen lipulle piti alueosaston rahastonhoitaja Osmo Suominen todeten mm. seuraavaa: "Nyt naulattavan ja siunattavan, sini-keltaisiin palkkeihin jakautuvan lipun lippukentässä on ruskea miekkaa pitelevä Satakunnan karhu lehväseppelen ympäröimänä. Lipun tangonpuoleisessa yläkulmassa on Turun kaupungin vaakunassa olevat kuviot ilman vaakunareunusta. Lipun

sininen väri viestii luotettavuudesta ja voimasta, keltainen puolestaan lämpöä ja valoa. Sinisen on myös sanottu tässä lipussa kertovan vapaan maan ylle kaa-reutuvasta sinisestä taivaasta, keltaisen taas tuon taivaan alla olevista kullankeltaisista viljapelloista. Alueosaston lippu, kuten killankaan lippu, ei palvele taistelutunnuksena, mutta se kokoa kiltaveljet ja – sisaret tämän ulkoisen tunnusmerkkinsä ympärille. Se velvoittaa heitä myös rykmenttiin liitetyn komentajan, von Döbelnin, vaakunkilpeen kaiverretuin sanoin: "Kunnia, velvollisuus ja tahto".

Lippupuhetta seurasi juhlava lipun naulaus, jonka aloitti nousiaislainen veteraani, maanviljelysneuvos Eeri Hyrkkö edustaen sotiemme veteraaneja. Hyrkkö palveli jatkosodassa JR 35:n riveissä osallistuen mm. Ihantalan ratkaisutaisteluihin. Häntä seurasi 19 muuta naulaajaa, jotka edustivat Kiltaa, alueosaston sidosryhmä- ja tukijatahoja sekä muita yhteistyökumppaneita.

Viimeisen naulan lippuun löi osaston puheenjohtaja.

Naulauksen jälkeen lipun siunasi käyttöönsä Raison kirkkoherra Sari Lehti. Lämpimässä mutta vaikuttavassa siunauspuheessaan kirkkoherra Lehti lausui mm. seuraavaa: "Katekismuksesta nousee ajatus kolmesta asiasta joita tarvitsemme.

Ensinnäkin, tarvitsemme jotakin, josta elämme. Elämän jokapäiväiset tarpeet, ruoka ja vaatteet ja monet muut välttämättömät; ilman niitä emme tule toimeen. Mutta se ei ole kaikki.

Toiseksi, tarvitsemme heitä, joiden kanssa elämme. Perhe, sukulaiset, työ-kaverit, ystäväpiiri. Juuri tähän toiseen tarpeeseemme liitän ajatuksissani tämän lipun naulaamisen ja käyttöön siunaamisen. Elämään tulee sisältöä, tulee mielekkyyttä siitä, että voidaan koontua yhteisen asian merkeissä – sellaisen asian, joka koetaan mielekkääksi ja arvokkaaksi, joka yhdistää ja tuo elämään sisältöä. Sellaisen yhteyden

Vas. Raision kirkkoherra Sari Lehti siunasi lipun käyttöönsä. Lippua kannattelee alueosaston rahastonhoitaja Osmo Suominen, joka piti myös lippupuheen.

merkkinä Porin prikaatin killan Turun alueosastolla on nyt oma lippu. Samalla se on näkyvä merkki yhteydestä.

Kolmanneksi tarvitsemme oivalluksen siitä, miksi syvimmältään elämme. Silloin voidaan puhua myös yhteisistä arvoista: meillä on jotakin oleellisen tärkeää, sellaista joka antaa merkityksen elämälle, sellaista jonka puolesta halutaan toimia ja tehdä työtä. Kiltatoiminnassa, niin harrastus kuin se onkin, on pohjimmiltaan kyse yhteisen turvallisuuden rakentamisesta ja puolustamisesta. Tämä lippu kertoo Porin prikaatin arvoista, joihin minunkin on helppo yhtyä: kunniasta, velvollisuudesta ja tahdosta."

Tilaisuuden musiikista vastasi Pertti Keihäs jota säesti Eero Leppänen. Muistoihin jäävä juhlahetki päättyi puheenjohtajan kiitosten ohella yhdessä nautittuihin juhlakahveihin.

Alueosaston, kunnan ja velvollisuuden naulan naulasi Alueosaston puheenjohtaja Tuula Rahkonen. Lippua pitää paikoillaan Erkki Lehmus.

Yllä: Lipun naulaus- ja siunaustilaisuuteen osallistui runsas joukko alueosaston jäseniä ja yhteistyökumppaneita.

Naulausvuorossa sotiemme veteraaneja edustanut maanviljelysneuvos Eeri Hyrkkö.

KRUUNU

— TURKU —

Uusia seniori- asuntoja palvelujen aitiopaikalle

Haluatko asua mukavasti palvelujen ja ulkoilumaastojen äärellä? Rakennamme Länsikeskuksen kuninkaanlaaksoon esteettömiä ja viihtyisiä senioriasuntoja. As. Oy Turun Kuninkaanlaakson Kruunu valmistuu syyskuussa 2019. Muutamia asuntoja vielä vapaana.

Tutustu osoitteessa

kuninkaanlaaksonkruunu.fi

ESIM.	VELATON HINTA	VELKAOSUUS	MYNTIHINTA
1h + kt + alk 32,0 m ²	124 800 €	84 480 €	40 320 €
2h + kt 43,5 m ²	165 735 €	114 840 €	50 895 €
3h + kt 60,0 m ²	220 800 €	158 400 €	62 400 €

Esitilaukset ja tiedustelut: KiinteistöEtappi LKV, puh. 0400 505 887 / Kristian Lindqvist • Op-Kiinteistökeskus, puh. 040 357 5787